

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ

ΕΤΟΣ ΚΗ΄

ΑΡΙΘ. 3

ΑΔΗΘΕΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ 19 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1908

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΚΑΤΑΒΑΛΛΟΜΕΝΗ

Καθ' ὅλον τὸ ὄθωμαν. κράτος μετ' ἑξήκ. ἀργ. 5
διὰ τὸν κατ' ἑξῆς κλῆρον καὶ τοὺς δημοδιδασκ. 3
ἐν γὰρ ἐξωτερικῇ φράσκει χρυσῶν 25

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

† Ὁ Στρωμνίτης ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ (πρόεδρος)
† Ὁ Μ. Πρωτοσύγκελλος ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ (ταμίας)
† Ὁ ἀρχιγραμματὴς τῆς ἱερᾶς Συνόδου ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

Επίτιμος διευθυντής καὶ συντάκτης ὁ Μ. χαρτοφύλαξ καὶ χρονογράφος τῆς τοῦ Χρ. Μ. Ἐκκλησίας Μ. Ι. ΓΕΔΕΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ 1908 — Ἐκκλησιαστικὴ Ἀλήθεια —
Διωγμὸς ὀρθοδόξων — Συκοφαντίας κορύφωμα Νέον βουλγαρικὸν
ἀντισύστημα — Ἡ ἐν Βουλγαρίᾳ καὶ Ἀν. Ρωμίᾳ κατάστα-
σις — Ἀπαισίαι εἰκόν — Εἰδήσεις καταστατικαὶ περὶ τῶν ἐν
τοῖς Πατριαρχείοις σωματίων, διγαστηρίων, γραφείων καὶ ἐπι-
τροπῶν — Εἰδήσεις ἐκκλησιαστικαὶ ἐκ Ρωσσίας — Ἐκκλησια-
στικά χρονικά — Αἱ ἐν Ρωσίᾳ ἑλλην. κοινότητες — Εὐγενὴς
πράξις — Ἐπισκόπησις τῆς καταστάσεως τῆς βυζαντινῆς ἐκ-
κλησιαστικῆς μουσικῆς ἐν Κων. πόλει — Δικαστικά ἀγγέλαι.

ΕΠΙ ΤΗ ΕΝΑΡΞΕΙ ΤΟΥ 1908

συνενοούμεν τὰς εὐχαιρῆς εὐχὰς ἡμῶν μετὰ τῶν
εὐχῶν, ἃς διετύπωσαν ἐν ταῖς ἐφημερίσιν αὐτῶν
οἱ ὁμογενεῖς δημοσιογράφοι πάντες ὑπὲρ τῆς δόξης
καὶ τῆς εὐημερίας τῆς ἀγνωστῆς Ἐκκλησίας
Κωνσταντινουπόλεως. Ἐὰν ὑπάρχωσι καὶ τινες ἐξ
Ἀθηνῶν εὐχὴν ἀναπέμψαντες καὶ διὰ τῶν ἐφημε-
ρίδων πάγκοινον διαδόντες ὑπὲρ καρποφόρων ἐνερ-
γειῶν τῶν τὰ κοινὰ διοικούντων, διὰ τὸ ἔτος 1908,
σύμφωνοι καὶ μετ' αὐτῶν ὄντες, τὰς αὐτὰς ἀπευ-
θυνομεν δεήσεις πρὸς τὸν οὐράνιον δοτῆρα τῶν ἀ-
γαθῶν, ὃς πᾶν δῶρημα τέλειον καταπέμπει ἡμῖν.
Καρποὺς πίστεως, ἀγάπης καὶ ἁλῶν ἔργων ἀπεκ-

δεχόμεθα παρὰ πάντων, καὶ τοὺτους εἶδεν ἡ Ἐκ-
κλησία κατὰ τὸ λήξαν ἔτος εὐλογήσασα ἐκ καρ-
δίας, ἐπικαλεσαμένη δὲ πᾶν ἀγαθὸν θεόθεν ἐπὶ τοὺς
ἐργάτας τοῦ ἀγαθοῦ, ἐπὶ τοὺς ὑπὲρ τῆς ἀληθῆς πί-
στεως καὶ τῆς ἀγνῆς διδασκαλίας αὐτῆς ἀγωνιζο-
μένους καὶ κοπιῶντας δι' ὧν οἶδασι τρόπων καὶ
δι' ὧν δύνανται μέσων. Εἶδεν ἡ Ἐκκλησία ἔργα
πίστεως, ἐν λόγοις καὶ πράξεσιν, οὐχὶ σπανίως
ἀξίους θαυμασμοῦ, τεκμηριούμενα. τῆς αἰδίου δό-
ξης τὸν ἀληθὲς στέφανον περιβάλλοντα τοὺς εἰς
αὐτὴν ἀφωσιωμένους υἱούς, καὶ τούτων τῆς ἀρε-
τῆς καὶ τῆς εὐσεβείας αἰετὶ μνηστικὴν, καὶ συμ-
πάσχει αὐτοῖς καὶ πρὸς τοὺς δυνατοὺς τῆς γῆς
ὑπὲρ τῶν ἀδυνάτων αἰτήσεις ποιεῖται καὶ συστά-
σεις. Τὴν αὐτὴν αἰετοτε τηρεῖ, τὴν αὐτὴν ἐτήρη-
σεν αἰετοτε ποιεῖται. Διαμαρτύρεται κατὰ τῶν ἀδι-
κούντων, ἐν οὐδενὶ οὐδέποτε πρὸς οὐδένα χαρίζε-
ται. οὔτε ἐνδίδει, οὔτε ὑποχωρεῖ. Πολεμεῖται καὶ
νῦν, ὡς ἀπὸ αἰῶνων ἐπολεμεῖτο καὶ ἐκδιώκετο. Τὰ
ὄπλα τοῦ φωτός, τὰ ὄπλα τοῦ πνεύματος ἐχρησι-
μοποιεῖ ὑπὲρ προασπίσεως τῶν δικαίων αὐτῆς· οὐτ'
ἐδίδαξεν, οὐτ' ἐκήρυξεν ποτε διὰ πυρὸς καὶ σιδή-

ρου πρέπει νὰ ἐπανάγωμεν εἰς τὴν ἀκριβῆ τῆς πίστεως γνώσιν τοὺς ἀπ' αὐτῆς ἀποστατήσαντας καὶ νὰ τιμωρῶμεν διὰ τοιούτων μέσων τοὺς πολέμιους τῆς Ἐκκλησίας (fero et igne in sanio rem mentem reducere). Οἱ εὐχόμενοι ὑπὲρ πολέμων, οἱ συμβουλευόντες τὴν κήρυξιν αὐτῶν κατ' ἀρχῶν καινοφανῶν καὶ κατὰ συστημάτων κοσμικῶν ἀντιτιθεμένων τῇ τῆς Ἐκκλησίας ἀγνῇ διδασκαλίᾳ, οἱ μακρόθεν παρορμῶντες εἰς εἰδὸς τι παραδόξου πολιτείας, ἀγνοοῦσιν ὅτι ὁ τοιαύτην πορείαν ἑαυτῶν διαγράφων, ἐὰν μὴ λαμβάνῃ ὑπ' ὄψιν τὰς κυκλούσας τὸ ἔθνος αὐτοῦ δυσχερείας, ἀποδείκνυσιν ἑαυτὸν ὑπὸ συναισθήματος εὐγενοῦς ἴσως ὁρμώμενον, ἀλλ' ἐπιλήσμονα τῆς ἀληθείας ὅτι πᾶσα συναισθήματος εὐγενοῦς ὁρμὴ πρέπει νὰ καθυποβάλληται πρότερον ὑπὸ τὰς διαγορεύσεις τοῦ ὀρθοῦ λόγου, ἐὰν θέλωμεν νὰ μὴ ἀποτύχωμεν τοῦ ποθομένου. Αἱ συνάδελφοι τῶν Ἀθηνῶν αἱ τὰ πράγματα θέλουσαι νὰ διοικήσωσι θορυβωδῶς καὶ πᾶσαν ἐν πνεύματι νομοταγεῖς διεξαγωγὴν τῶν γενικωτέρων καθ' ἡμᾶς ζητημάτων εὐρίσκουσαι τῶν προσδοκιῶν καὶ πόθων καὶ παραινέσεων αὐτῶν ἐλάττωνα, δυστυχῶς τολμῶσιν ἑτερόν τι κακόν, οὐ οὔτε τὴν φύσιν λαμβάνουσιν ὑπ' ὄψιν, οὔτε τὰ ἀποτελέσματα προθυμοῦνται ν' ἀναμετρήσωσι καὶ ὑπολογίσωσιν ἐκ προτέρων.

Ἡ διηνεκὴς τινων ἐξ αὐτῶν κατὰ τῆς Μ. Ἐκκλησίας ἐπίθεσις ἔνεκα ποικίλων λόγων, ὧν οἱ πλείονες συνδυάζονται πρὸς συμφέροντα καὶ βλέψεις προσωπικὰς—διότι προσώπων ὠρισμένων ἢ πάλαι ποτε ἐνέργεια ἐξάιρεται—ἢ ἐπίθεσις αὕτη, εἰς ἣν ἀφορμὰς παρασκευάζει τὸ καινόσπουδον ἀνταποκριτῶν τινων ἢ ἡ ἀπαρέσεια πρὸς τοὺς ὑπὸ τοῦ σύμπαντος ἔθνους τεταγμένους πνευματικούς ἀρχηγούς καὶ συμβούλους αὐτῶν, καταντᾷ ἀσυγχώρητος ὅταν ἐκ παντὸς τρόπου ζητῆται ἡ δημιουργία λόγων προκαλούντων ἄρθρα θορυβώδη. Τελευταῖον κατεσκευάζοντο οὐ μόνον φῆμαι ταραχῶν καὶ συλλήψεων ἐπὶ ὑποβληθείσῃ ἀναφορᾷ ὀρθοδόξων ἐλλήνων πρὸς τὸν παναγιώτατον οἰκουμενικὸν πατριάρχην κατὰ τοῦ λεγομένου ἐξάρχου τῶν βουλγάρων, ἀλλὰ καὶ καταγγελία κατὰ τοῦ Πατριαρχείου ὡς δῆθεν καταγγελλαντος τὴν τε ἐπιστολὴν ταύτην καὶ τοὺς ὑπογράφαντας αὐτὴν πρὸς τὴν ἀστυνομίαν· οὐ μόνον διότι ἐγράφησαν,

ἀλλὰ καὶ διότι ἐπιστεύθησαν ὑπὸ ὁμογενῶν ὀρθοδόξων, καὶ διότι διεμηνύθησαν ὑπὸ ἀνθρώπων πολὺ πιθανῶς ἐπὶ φιλογενεῖᾳ μέγα φρονούντων, δεικνύουσι τὸν ἐκφυλισμὸν τῶν τὰς τοιαύτας κακοήβεις φήμας σπερμολογούντων καὶ νοὸς ἑλλειψιν παρὰ τοῖς ἀποδεχομένοις τὰς εἰδήσεις ταύτας, οἵτινες ἐπ' αὐτῶν κτίζουσιν οὐρανομήκη ἄρθρα καὶ κρίσεις παραβόλους, τὰς ἐπὶ κακοήθων διαδόσεων βασιζομένας.

Συνιστῶμεν εἰς τοὺς ἐντεῦθεν εἰς τὰς ἔξω ἐφημερίδας ἐπιστέλλοντας καὶ τοὺς ἐκεῖθεν ἀποστέλλοντας ἡμῖν ἄρθρα καὶ μελέτας, ἀναμασσήματα τῶν αὐτῶν ἁρθρῶν, ἅτινα καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει ποτὲ γραφόμενα ἐκορέσθημεν ἀναγινώσκοντες, ἵνα πείσωσιν ἑαυτοὺς ὅτι καθὼς ἐκεῖνοι ζητοῦσι τὴν εὐκλειαν τοῦ ἔθνους, οὕτω καὶ οἱ τὰ κοινὰ παρ' ἡμῖν πράττοντες, οἵτινες ἔχουσι καὶ πλήρη συναίσθησιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ πληρεστέτην γνώσιν τῆς ἀληθοῦς τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ὀρθοδόξων καταστάσεως καὶ τῶν περιβαλλουσῶν ἡμᾶς ἀντιξώων περιστάσεων· καὶ ταύτας πρέπει νὰ λαμβάνωσιν ὑπ' ὄψιν πάντοτε οἱ τὴν πνευματικὴν διακυβέρνησιν εὐσεβῶν λαῶν ἀναδεξάμενοι.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ—Ἡ ὀρθόδοξος ἐλληνικὴ κοινότης Ἀτλάντας διεβίβασε τὴ συντάξει τῆς «Ἐκκλησι. Ἀληθείας» τὰς συγχαρητικὰς αὐτῆς προσήσεις διὰ τοῦ αἵδεσιμ. οἰκονόμου ἡς Μ. Ἐκκλησίας καὶ προϊσταμένου αὐτῆς κ. Κώνστα Χαδζῆ Δημητρίου «ἐπὶ τῇ ἀναλόγῃ ταῖς περιστάσεσι γλώσση καὶ τοῖς ἀδελφοῖς ἐκάστοτε ἐπιχειρήμασιν, ὧν γίνεται χρῆσις» ἐν τῇ ἐκθέσει τῶν ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων.—Ἐκ Λονδίνου δ' ἡγγέλθη ἡμῖν ὅτι τοῦ πρὸς τὰς εἰκοτολογίας τῶν *Teims* ἀπαντῶντος ἁρθρου ἡμῶν ἔλαβε γνώσιν ἐν ἀγγλικῇ μεταφράσει καὶ ἐχρησιμοποίησεν αὐτὸ ἐν τῶν ἐν Λονδίνῃ σπουδαιοτέρων περιοδικῶν τὸ «Στέμμα» (*The Crown*), ἀναγινωσκόμενον ὑπὸ τῆς ὑψηλῆς λεγομένης κοινωνικῆς τάξεως καὶ τῆς αὐλῆς, φέρον μάλιστα ἐν ἐξωφύλλῳ τὸν τίτλον *The Court and County Faurilies Neus paper*. Δύο δὲ τῶν ἐξοχωτέρων βουλευτῶν, εἰς ἐκ τῶν λεγομένων ἀνεξαρτήτων καὶ εἰς τῶν φιλελευθέρων, ἔλαβον ἤδη, ζητήσαντες, τὴν ἀγγλικὴν μετάφρασιν ὁλοκλήρου τοῦ ἁρθρου τοῦ ἀναιροῦντος τὰς τῶν *Teims* ψευδολογίας.

ΔΙΩΓΜΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ

Οὐ πρό πολλοῦ ἔτι χρόνου, ἡ ἐν Βιέννῃ ἐκδομένη γερμανικὴ ἡμερησίως «Ἐφημερίς τῶν Ἑνῶν» ἔγραψεν: «Ὁ βουλγαρικὸς πληθυσμὸς τῆς Μακεδονίας εὐρίσκεται τὴν σήμερον ἐν καταστάσει ἀμύνης, ἐνῶ πρότερον ἦτο αὐτὸς δέπιτιθέμενος». Καὶ ὁμῶς, αὐτὰ τὰ γεγονότα ἐπέρχονται ἀλλεπάλληλα, περὶ τοῦ ἐναντίου ὅλως φωνὴν ἀφίεντα καὶ πιστοῦντα, ἰδίᾳ δ' αἱ ἐναγχος ἐν τῷ νομῷ Μοναστηρίου λαβοῦσαι χώραν ἐπιθέσεις βουλγαρικῶν σιτιῶν κατὰ διαφορῶν ὀρθοδόξων ἐλληνικῶν χωρίων, ἀριδῆλως μαρτυροῦσαι ὅτι ἐξακολουθεῖσι, δυστυχῶς, τὰ ἔργια τῶν βουλγαρικῶν κομιτάτων ἐν τῇ πλήμονι τῆς Μακεδονίας χώρᾳ, ἐλέγχουσαι ἅμα καὶ τοὺς τὴν ἐναντίαν γνώμην ἐκφέροντας ἢ ὅτι αὐταπατώνται, ἢ, ὅτι ἐμμένοντες ἐν τῇ ἑαυτῶν γνώμῃ, οὐχὶ ἀληθεύοντες φωρῶνται. Τὴν ἀλήθειαν ταύτην ἀνωμολόγησε καὶ ὁ «Νέος Ἐλεύθερος Τύπος» γράψας οὐ πρό πολλοῦ ταῦδε: «Οἱ ἐν Σόφίᾳ κατενόησαν ὅτι διὰ τῆς ἐνεργείας τῶν σιτιῶν οὐδὲν πρακτικῶς ἐπιτυγχάνεται καὶ ὅτι διὰ τὴν Βουλγαρίαν εἶναι πολὺ σπουδαιότερον τὸ ἀπολαβεῖν τῆς εὐνοίας τῶν Μεγάλων Δυνάμεων ἢ τὸ ἐξαναγκάζειν χωρικοὺς, ὑπαγομένους ὑπὸ τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, νὰ προσέρχωνται εἰς τὴν Ἐξαρχίαν. Καὶ αὐτὰ ἔτι τὰ κομιτᾶτα, ἅτινα ἐδιδάχθησαν ὑπὸ τῆς πείρας ὅτι αἱ χρηματικαὶ εἰσφοραὶ, καθίστανται ὅλον ἐν σπανιώτεροι, κατ' ἀνάγκην ἀπώλεσαν ἐπὶ τέλους πᾶσαν ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν μέχρι τοῦδε τακτικὴν τῶν».

Ενῶ δὲ οἱ συνήγοροι καὶ ἀπολογηταὶ τῶν ἀποτροπαίων βουλγαρικῶν συμμοριῶν, καίπερ ἐμμέσως ἀνωμολογοῦντες τὸ ἀποτρόπαιον τῆς μέχρι τοῦδε πολιτείας τῶν ἐν Σόφίᾳ καὶ τὸ κακοῦργον καὶ ἐγκληματικὸν τῆς ἄχρις ὥρας δρασεως τῶν βουλγαρικῶν κομιτάτων, διακηρύττοντες δ' ἅμα καὶ τὴν μεταλλαγὴν πλέον τῆς ἐγκληματικῆς ἐνεργείας ἀμφοτέρων συνεπείᾳ δευτέρων σωφρονεστέρων, δῆθεν, καὶ σοφωτέρων σκέψεων, — πειρῶνται διὰ τῶν ἄνωθι καὶ ἐτέρων παρεμφερῶν ἀνακοινώσεων, ἵνα ἐξαπατήσωσι τὸ κοινὸν καὶ κερδήσωσιν ὑπὲρ τῶν εὐνοουμένων τῶν τὴν εὐρωπαϊκὴν διπλωματίαν, αὐτὰ ταῦτα ὁμῶς τὰ βουλγαρικὰ κομιτᾶτα, οἰοεὶ

ἐμπράκτως καταδεικνύοντα τὴν διαστρέβλωσιν τῆς ἀληθείας ὑπὸ τῶν προστατῶν αὐτῶν, ἐξακολουθοῦσιν εἰσέτι, διὰ τοῦ πυρὸς καὶ τοῦ σιδήρου καὶ διὰ ποικίλων ἄλλων ἀνοσιουργημάτων καὶ ἀναρχικῶν πράξεων, ἵνα ἐπιδιώκωσι τὴν ὑπαγωγὴν ὑπὸ τὴν Ἐξαρχίαν τῶν Μακεδόνων ὀρθοδόξων, τὴν καταστροφὴν δὲ καὶ ἐξόντωσιν τῶν μὴ ὑπακουόντων εἰς τὰ ἀντιχριστιανικά αὐτῶν κελεύσματα καὶ στερεῶς τῶν πατρῶν ἐχομένων.

Αὕτη τυγχάνει γυμνὴ ἡ ἀλήθεια, περὶ ἧς δέον νὰ διατελῇ πεπεισμένος πλέον πᾶς ὁ ἀπαθὴς καὶ ἀμερολήπτως ἐπιθυμῶν νὰ κρίνῃ καὶ ἐξελέγχῃ τὰ πράγματα. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀφ' ἐνός, καὶ ἀφ' ἑτέρου χάριν τῆς ἀμερολήπτου καὶ ἀδεκάστου ἱστορίας, ἐξακολουθοῦμεν παραθέτοντες ὧδε λεπτομερεῖς καταλόγους, κατὰ χρονολογικὴν σειρὰν, τῶν ἐν ταῖς διαφοραῖς μακεδονικαῖς ἐπαρχίαις, διαπραχθέντων ἀνοσιουργημάτων.

Κατάλογος τῶν ἐν τῇ ὑποδιοικήσει Φλωρίνης διαπραχθέντων κακοῦργημάτων ὑπὸ τῶν μελῶν τῶν βουλγαρικῶν κομιτάτων ἀπὸ τῆς 14 Ἰουλίου μέχρι 28 Ὀκτωβρίου 1907

Ἰουλίου 14 ἐφανεύθησαν 1) ὁ Ἰωάννης Νάννος ἐκ Νεβολιάνης ἐτῶν 55, 2) ὁ Ἀναστάσιος Κοσμᾶ ἐκ Νεβολιάνης ἐτῶν 40.

Ἰουλίου 17 ἐφανεύθησαν 3) ὁ Ἀναστάσιος Μαρῖα ἐκ Νεβέσκης ἐτῶν 16, 4) ὁ Γεώργιος Πάνου ἐκ Νεβέσκης ἐτῶν 30, 5) ὁ Εὐστράτιος Μεῶς ἐκ Νεβέσκης ἐτῶν 25, 6) ὁ Ἰωάννης Ταλῶς ἐκ Νεβέσκης ἐτῶν 35, 7) ὁ Γεώργιος Δ. Μποῦρε ἐκ Νεβέσκης ἐτῶν 33, 8) ὁ Στέργιος Τσικότση ἐκ Νεβέσκης ἐτῶν 75.

Ἰουλίου 25 ἐφανεύθη 9) ὁ Δημήτριος Τράτσε ἐκ Λαζίνης ἐτῶν 45.

Ἰουλίου 27 10) Ἀπόπειρα δολοφονίας κατὰ τοῦ ἐκ Φλωρίνης ἱερέως Κωνσταντίνου Σκελλαρίου καὶ τῆς συζύγου αὐτοῦ περὶ τὸ μεσονύκτιον.

Ἰουλίου 29 ἐφανεύθη 11) ὁ Ἀριστείδης Θ. Γιαννόπουλος ἐκ Βουνάρχισαρ τῶν Σκράντα-ἐκκλησιῶν, γρχιμμεύς τῆς Μητροπόλεως, ἐτῶν 22, ὑπὸ τῶν ἀστυνομῶν Κωστῇ ρουμουλίζοντος καὶ Γεωργίου σχισματικοῦ.

Ἰουλίου 31 ἐφανεύθη 12) ὁ Πέτρος Ἰω. Τάσσου ἐξ Ἀρμέντσκου ἐτῶν 30.

Αὐγούστου 17 ἐφονεύθη 13) ὁ Ναοὺμ Μιχαὴλ ἐκ Πισοσνίτσης ἐτῶν 43.

Αὐγούστου 26, Πυρπόλησις ἐν Κάλλινκι 4 οἰκιῶν, 1 ἀχυρῶνος καὶ 2 ἀποθηκῶν τοῦ ἐκ Φλωρίνης Ἰλίου Λάζου μετὰ τῶν ἐν αὐταῖς ἀποσκευῶν καὶ γεννημάτων ὡς καὶ 7 βουβάλλων καὶ 1 βοός.

Αὐγούστου 28 ἐφονεύθη 14) ὁ Ἰωάννης Στεργίου ἐκ Μπελκαμένης ἐτῶν 65.

Σεπτεμβρίου 5 ἐφονεύθη 15) ἡ Δέσποινα Στεργίου ἐκ Μπελκαμένης ἐτῶν 60.

Σεπτεμβρίου 19 ἐφονεύθη 16) ὁ Γεώργιος Εὐαγγέλου ἐκ Καλυβίων ἐτῶν 62.

Σεπτεμβρίου 20 ἐφονεύθησαν 17) ὁ Ναοὺμ Γεωργίου ἐκ Μπελκαμένης ἐτῶν 55, 18) ὁ Κοσμάς Στεργίου ἐκ Νεγοβάνης ἐτῶν 12, 19) ὁ Κωνσταντῖνος Πατσίκας ἐκ Νεγοβάνης ἐτῶν 75, 20) ὁ Στέργιος Δημητρίου ἐκ Νεγοβάνης ἐτῶν 22, 21) ἡ Ἀλεξάνδρα Κώστα ἐκ Νεγοβάνης ἐτῶν 30, 22) ἡ Κώσταινα Τσαμπίρη ἐκ Νεγοβάνης ἐτῶν 45, 23) ἡ Βασιλικὴ Ἰωσήφ ἐκ Νεγοβάνης ἐτῶν 27, 24) ἡ Σοφία Ἀναστασίου Τζώτζη ἐκ Νεγοβάνης ἐτῶν 21, 25) ἡ Κωνσταντῖνα Δ. Αἰτίου ἐκ Νεγοβάνης ἐτῶν 35, 26) ἡ Ἀλεξάνδρα Ριτσάνη ἐκ Νεγοβάνης ἐτῶν 28, 27) ἡ Κυράτσα Κ. Τζώτζη ἐκ Νεγοβάνης ἐτῶν 40, 28) ἡ Μαρία Ἰω. Τσίτου ἐκ Νεγοβάνης ἐτῶν 40, 39) ἡ Βασιλικὴ Εὐαγγ. Οἰκονομίδου ἐκ Νεγοβάνης ἐτῶν 22, 30) ἡ Ρούσα Ἰ. Γώγου ἐκ Νεγοβάνης ἐτῶν 37. Ἀμα δὲ πυρπόλησις ἐν Νεγοβάνη 19 οἰκιῶν, 12 ἀχυρῶνων καὶ 1 ἐργαστηρίου.

Σεπτεμβρίου 24 ἐφονεύθη 31) ὁ Βασίλειος Λατζάνκου ἐκ Ζελόδου ἐτῶν 60.

Ὀκτωβρίου 12 ἐφονεύθη 32) ὁ Ἀναστάσιος Ἰωάννου ἐκ Λαζίνης ἐτῶν 50.

Ὀκτωβρίου 20 ἐφονεύθησαν 33) ὁ Νικόλαος Νάϊδο ἐξ Ἀρμενοχωρίου ἐτῶν 35, 34) ὁ Κωνσταντῖνος Νάϊδο ἐξ Ἀρμενοχωρίου ἐτῶν 24, 35) ὁ Νικόλαος Καρπούζης ἐξ Ἀρμενοχωρίου ἐτῶν 45.

Ὀκτωβρίου 24 ἐφονεύθησαν 36) ὁ Μάρκις Γεωργίου ἐκ Νερέτι ἐτῶν 48, 37) ὁ Δημήτριος Κυργιάκου ἐκ Νερέτι ἐτῶν 55, 38) ἐτραυματίσθη ὁ Ἰωάννης Γεωργίου ἐκ Νερέτι ἐτῶν 50, 39) ἐτραυματίσθη ἡ Δέσποινα Σταύρου ἐκ Νερέτι ἐτῶν 35, 40) ἐφονεύθη ἡ Σοφία Δέλιου ἐκ Νερέτι ἐτῶν 54.

Ὀκτωβρίου 27 ἐφονεύθησαν 41) ὁ Νικόλαος Δαμιανοῦ ἐκ Κλεστίνης ἐτῶν 43, 42) ὁ Ναοὺμ Τεμέλκου ἐκ Κλεστίνης ἐτῶν 45, 43) ὁ Γεώργιος Μποζίν ἐκ Κλεστίνης ἐτῶν 30, 44) ὁ Ἰωάννης Εὐαγγέλου ἐκ Κλεστίνης ἐτῶν 40, 45) ὁ Δημήτριος Χρήστου ἐκ Κλεστίνης ἐτῶν 32.

Γνωστὸν ἦδη, ὅτι τὰ περίξ τῆς Μηλοβίστης, ἐλλήνικῆς, τοῦ πλείστον, καυμοπόλεως, ὑπαγομένης ὑπὸ τὴν ἱερὰν μητρόπολιν Πρεσπῶν καὶ Ἀχριδῶν, χωρὶα ἐλυμαίνετο καθ' ὅλον τό διαρρεῦσαν ἔαρ ληστοσυμμορία ὑπὸ τὸν ἀρχηγὸν Ἀλέξι Κούσκα, ἐφωδιασμένη διὰ Μάνλιχερ καὶ χρημάτων ἐκεῖθεν τοῦ Ἰστρου, ὡς αἱ κατασχεθεῖσαι σφραγίδες ἡλίου φαινότερον ἐμαρτύρησαν, καὶ διὰ βομβῶν καὶ ἄλλων συμπαραμαρτούντων τῆς κακουργίας ἐπινοημάτων ἐκ Σόφιας, ὡς ἐπίσης τὰ εὐρεθέντα ἐγγράφα ἀπέδειξαν (*scripta manent*). Ὁ Αὐτοκρατορικὸς στρατὸς, βοηθοὺς ἔχων καὶ τοὺς περίξ σποράδην Καρακατσαναίους, κατατροπώσας τὴν ληστοσυμμορίαν ταύτην, ἐφόνευσεν μὲν τὸν ἀπαισίας μνήμης Ἀλέξην Κούσκα καὶ τρεῖς τῶν συντρόφων του, κατέσχε δὲ τὰ μνησθέντα ὅπλα, σφραγίδας καὶ ἐγγράφα, τρανὰ τεκμήρια τῶν σκοτίων μέσων ἃ μετέρχονται οἱ νομίζοντες ὅτι εἶναι δυνατὴ ἡ διὰ τῆς μεθόδου ταύτης δημιουργία νέας ἐθνικότητος. Τὰ λείψανα τῆς κακούργου συμμορίας ταύτης, συνηνωμένα προηγουμένως, κατὰ τὸ καταχθόνιον αὐτῶν πρόγραμμα, μετὰ τοῦ βουλγαρικοῦ Κομιτάτου, δὲν ἐβράδυναν καὶ δι' ἔργων νὰ ἐκδηλώσωσι τὴν προὑπάρχουσαν δολοφόνον ἀρμονίαν, συνηνωθέντα ἀμέσως μετ' αὐτῶν.

Κατάλογος τῶν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Πρεσπῶν καὶ Ἀχριδῶν διαπραχθέντων κακουργημάτων ὑπὸ τῶν μελῶν τῶν ληστοσυμμοριῶν, ἀπὸ 5 Ἰουνίου μέχρι 5 Νοεμβρίου

Τὴν 5 Ἰουνίου, περὶ λύχνων ἄφας, ἐκδικούμενοι τὸν θάνατον τῶν συνεταίρων αὐτῶν, 30 τὸν ἀριθμὸν συμμορίταις ἐπετέθησαν ἐξαπίνης κατὰ τῶν Καλυβίων, καὶ τρεῖς μὲν ἐφόνευσαν πέντε δ' ἐπλήγωσαν ἐκ τῶν Καρακατσαναίων. Οἱ φονευθέντες ὀνομάζονται Βασίλειος Μήτρου, ἐτῶν 47 πατὴρ πολυμελοῦς οἰκογενείας Χρήστος Γεωργίου, ἐτῶν 60, καὶ Στεργιανὰ Γεωργίου ἐτῶν 55, μήτηρ τέκνων. Οἱ δὲ πληγωθέντες Ἰωάννης Γεωργίου, ἐτῶν 35, Χρήστος Πανάγου, ἐτῶν 28, Χρήστος Δημητρίου, ἐτῶν 45, Μαρία Χρήστου, ἐτῶν 17, καὶ Παναγιώτα Κώστα χήρα.

Τὴν 16 Ἰουνίου, ἐν ἡμέρᾳ Σαββάτῳ, τὸν Ἑλληνα ἱερέα Γεώργιον, ἐφημερεύοντα εἰς Νίβιτσαν, χωρίον παρὰ τὴν Μεγάλην Πρέσπην, ἄγοντα τὸ 50 ἔτος, διότι ἡρ-

νεῖτο νά υπηρετήσῃ εἰς τὰ βδελυρὰ καὶ ἀποτρόπαια τῆς Ἐξάρχιας κελεύσματα καὶ δὲν ἠνόει νά μνημονεύῃ τὸ ὄνομα τοῦ βουλγάρου ἐπισκόπου, κατεκρεοῦργησε τὸ βουλγαρικὸν Κομιτάτον.

Κατὰ τέλη Ὀκτωβρίου τὸν γηραιὸν καὶ σεμνὸν Λεβντήν Πιπᾶ Κωνσταντῖνον, ἡλικίας 70 ἐτῶν, καὶ ἱερατευόμενον εἰς τὰ χωρία τῆς Πρέσπας Ρούδαρι, Πόπλι καὶ Δρένοβον, τὸ ἐκπολιτιστικὸν βουλγαρικὸν Κομιτάτον ἀνάνδρως κατέσφαξε, μὴ σεβασθὲν οὐδὲ κἄν τὸ πολὺν τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, διότι δὲν ἠνόει νά υποταχθῇ εἰς τὰ νεύματα τοῦ Κομιτάτου· ἀλλὰ, καὶ πλεὺν εἰς τὸ αἷμα αὐτοῦ ὁ ἀείμνηστος, ἱερὰν διέθετο διαθήκην εἰς τὰ τέκνα αὐτοῦ, ἵνα μένωσι πιστοί, ὡς μένουσιν εἰς τὴν γαλουχήσαντα αὐτὰ Ὁρθόδοξον.

Τὸ εἰς τὰ περίξ Γοπεσίου ἐνεδρεῖον βουλγαρορρομανικὸν Κομιτάτον, ἀπὸ πολλοῦ παρακολουθοῦν τὰ ἔργα τοῦ διευθυντοῦ τῆς ἀστικῆς σχολῆς τῆς αὐτῆς Κοινότητος ἐπὶ τέλους ἐπέτυχε τοῦ θηριώδους αὐτοῦ σκοποῦ, καὶ τὴν 2 Νοεμβρίου, πρὸς ἐσπέραν, ἐν τῷ περιβόλῳ τῆς οἰκίας αὐτοῦ διὰ χειρὸς μαιφόνου ἐδόλοφόνησε τὸν ἀτυχῆ διδάσκαλον Κωνσταντῖνον Σάντην. Τὰ τοῦ φόνου τούτου ἀνεγράφησαν ἤδη λεπτομερῶς ἐν τῇ «Ἐκκλησιαστικῇ Ἀληθείᾳ».

Τῇ 6 Νοεμβρίου, τὸ περίξ τοῦ Κρουσόβου βουλγαρικὸν Κομιτάτον, κατέσφαξεν ὡς ἀρνία ἀφου ἐβασάνισε δύο πτωχοὺς ποιμένας Ὁθωμανοὺς οἰκογενειάρχας, ἐλήστευσε δὲ καὶ τὸ ποίμνιον τοῦ ἐκ τῶν προκρίτων Ἰωάννου Ἐφου Κρουσοβίτου.

Ἡδη δὲ, οὐ μακρὰν τῆς Φλωρίνης, εἰς τὴν καθαρῶς ἐλληνικὴν ὀρθόδοξον κώμην Πισοδέριον, ὅπου οὐδεὶς ἄλλος ξένος ὑπάρχει, ἀπειλὰ σοβαρὰ διαβιβάζονται τοῖς ἐκεῖ χριστιανοῖς ἐκ μέρους τοῦ βουλγαρικοῦ Κομιτάτου ὅτι ἐάν ἐντὸς ὀλίγου δὲν ἤθελον συνεργασθῇ μετ' αὐτῶν, διὰ πυρὸς καὶ μαχίρας θὰ διέλθωσιν. Οἱ τελευτῶντες αὐτοὶ χριστιανοὶ, ἀνηνέχθησαν εἰς τὰς σεβαστάς Ἀρχάς, διατελοῦσιν ὅμως ὑπὸ τὸ κράτος προδήλου φόβου καὶ ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμήν περιτρομοὶ ἀγωνιῶσι, μήπως ὑποστῶσι καὶ οὗτοι τὴν αὐτὴν φοικαλέαν τύχην τῆς τοῦ Ρακόβου.

Κατάλογος τῶν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Μελενίκου διαπραχθέντων κακουργημάτων τῶν μελῶν τῶν βουλγαρικῶν κομιτάτων κατὰ τὸν μῆνα Δεκεμβρίου

1 Δεκεμβρίου.

Ἐπίθεσις κατὰ τοῦ Ἰωάννου Ἀλεξίου Σαμαρά, κα-
τοικοῦ Κρουσόβου, τριῶν ἀπέχοντος τοῦ Δεμύ-Ἰσα-

ρίου, εὐτυχῶς ἀνεπιτυχῆς, ὑπὸ πέντε Βουλγάρων ἀνταρ-
τῶν παρὰ τὸ χωρίον Γερμάνιον ἡμίωρον ἀπέχον τοῦ
Μελενίκου καὶ φόνος τοῦ βουλγάρου Ἀθανασίου Γκιού-
ρα ὑπὸ τῆς αὐτῆς συμμορίας, διότι δὲν ἐμαρτύρησεν
οὗτος εἰς τοὺς κακούργους τὴν τυχύτητα τοῦ ἀνω-
λεχθέντος Ἰωάννου Ἀλεξίου Σαμαρά, εἰπὼν ὅτι δὲν
τὸν γινώσκει.

2 Δεκεμβρίου.

Ἐπίθεσις, εὐτυχῶς καὶ πάλιν ἀνεπιτυχῆς, ὑπὸ
15 μελῶν βουλγαρικῆς συμμορίας, ἐναντίον τοῦ προῦ-
χοντος τοῦ χωρίου Σερπανίου ἑλληνοῦ ὀρθοδόξου
Σφέτκου.

11 Δεκεμβρίου.

Κατὰδίδωξις τῶν ποιμένων Νάκη Κώστα Γιώ-
τη καὶ Στεργίου Κώστα Γιώτη ἐκ τοῦ ὀρθοδόξου χω-
ρίου Ράμνας ὑπὸ 10 μελῶν βουλγαρικῆς συμμορίας καὶ
ἀρπαγὴ πενήτηναι αἰγῶν αὐτῶν.

15 Δεκεμβρίου.

Ἐπίθεσις ὑπὸ αἰμοβόρου βουλγαρικῆς συμμορίας ἐν
τῷ χωρίῳ Μανδιστζίκ, παρὰ τὰ Πορρώα καὶ φόνος
τεσσάρων χριστιανῶν ὀρθοδόξων μιᾶς οἰκογενείας, ἥτοι
πενθερᾶς 50 ἐτῶν, γαμβροῦ 28 ἐτῶν καὶ δύο θυγατέρων
8 καὶ 4 ἐτῶν.

20 Δεκεμβρίου.

Ἐπίθεσις κατὰ τῆς οἰκίας τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ δια-
μένοντος ἐξ ἀνω Πορρωίων ὀρρωμένου Στεργίου ἢ Γή-
σου Ἰωάννου Τζαμπάκη, ὑπόργάνου τοῦ βουλγαρικοῦ
κομιτάτου, Σλογιάν Πέτρε ὀνόματι, τραυματίσαντος,
εὐτυχῶς ἀκινδύνως, τὸ θῆμα του.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΙΑΣ ΚΟΡΥΦΩΜΑ

Εἰς τὴν ἀγγλικὴν ἐφημερίδα «Βῆμα» (Tri-
bune) ἀπεστάλη ὑπὸ τοῦ ἐν Σόφια ἀνταποκρι-
τοῦ αὐτῆς τὸ ἀκόλουθον τηλεγράφημα ἐκ Σό-
φιας ὑπὸ ἡμερομ. 19 Ἰανουαρίου.

» Ἐν τῷ ἐνταῦθα Ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν
ἐλήφθησαν εἰδήσεις περὶ κακουργήματος διαπραχθέν-
τος κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν Χριστουγέννων ἐν τῷ χωρίῳ
Δράγος πλησίον τοῦ Μοναστηρίου.

» Ἐνῶ ἐτελεῖτο χορὸς, ἐλληνικὸν σῶμα εἰσῆλθεν εἰς τὸ
χωρίον, οἱ δὲ χωρικοὶ ἐντρομοὶ ἐζήτησαν νά σωθῶσι
καταφυγόντες ἐντὸς πέντε οἰκιῶν. Οἱ ἐπιδρομεῖς ἐπυρ-
πόλησαν τὰς οἰκίας ταύτας, τεσσαράκοντα δὲ ἐκ τῶν
ἐν αὐταῖς ἀπωλήθησαν ἐντὸς τῶν φλογῶν.

Παραμερῇ τηλεγραφήματα ἐξ ἐπισήμου

βουλγαρικῆς πηγῆς διεβιβάσθησαν εἰς πλείστας ὅσας εὐρωπαϊκὰς ἐφημερίδας.

Τὰ τηλεγραφήματα ταῦτα παρέχουσιν εἰς σύμπαντα τὸν κόσμον τὸ μέτρον τῆς περὶ τὸ ψεύδεσθαι καὶ συκοφαντεῖν ἱκανότητος τῶν Βουλγάρων. Ἡ γενομένη ἐν Δράγος σφαγὴ διεπράχθη, καθὰ καὶ ὑπὸ ἐπισήμων ἐκθέσεων πιστοῦται, ὑπὸ βουλγαρικῆς συμμορίας, τιμωρησάσης οὕτω τοὺς ὀρθοδόξους κατοίκους τοῦ χωρίου, ὡς μὴ προσχωρήσαντας εἰς τὴν βουλγαρικὴν Ἐξαρχίαν παρὰ τὰς ἐπανειλημμένως διαβιβασθείσας αὐτοῖς προτροπὰς καὶ ἀπειλάς.

Ἄραγε τὸ νέον τοῦτο βουλγαρικὸν κακούργημα καὶ αἱ κατὰ τῶν Ὀρθοδόξων Ἑλλήνων τερατώδεις **ἐπίδημοι** συκοφαντικαὶ διαδόσεις τῶν ἐν Σόφια, θὰ φέρωσιν ἐπὶ τέλους εἰς ἐπίγνωσιν τοὺς ἐν Εὐρώπῃ προστάτας αὐτῶν, τοὺς ἀποδεχομένους τυφλοῖς ὁμμασι καὶ διασαλπίζοντας πᾶσαν κακοήθη βουλγαρικὴν ψευδολογίαν;

Νέον βουλγαρικὸν ἀνοσιούργημα

Ἐνῶ ἀπὸ τινῶν μηνῶν ἐπεκράτει ἐν τῇ πόλει Βοδενῶν καὶ ταῖς περὶ αὐτῆς κώμας σχετικὴ τις ἡσυχία, οἱ δὲ χριστιανοὶ αὐτῶν, ἐπωφελούμενοι τῆς εὐκαιρίας ταύτης, ἐλευθέρως καὶ ἀφόβως ἐξήρχοντο εἰς τὰ κτήματά των, δυστυχῶς τὴν Παρασκευὴν 4 τοῦ ἀρξαμένου Ἰανουαρίου, τέσσαρες ὀρθόδοξοι κάτοικοι τοῦ χωρίου Μεσημερίου, τοῦ ὥραν περίπου ἀπέχοντος τῶν Βοδενῶν, μεταβάντες εἰς τὸ πλησίον δάσος πρὸς ξύλευσιν, συνελήφθησαν αἰφνης ὑπὸ τῆς ἐκεῖ ἐμφωλευούσης βουλγαρικῆς συμμορίας.

Τὰ τέρατα, δέσαντες τὰ δυστυχῆ θύματά των, κατὰ πρῶτον ἀνῆλθον καὶ ἀπανθρώπως ἐξώρυξαν τοὺς ὀφθαλμούς αὐτῶν διὰ τῶν μαχαιρῶν καὶ εἶτα ἀπετελείωσαν αὐτοὺς, κατενεγκόντες ἐπ' αὐτῶν τὰς μαχαίρας καὶ τὰς λόγχας των. Οἱ πεσόντες ὑπὸ τὸ φάσγανον τοῦ δολοφονικοῦ κομιτάτου ὠνομάζοντο Χρῆστος Παπᾶ Κωνσταντίνου ἡλικίας 40 ἐτῶν, ἐγκαταλιπὼν σύζυγον καὶ 4 ἀνήλικα τέκνα, Ἀθανάσιος Γάτσου, 35 ἐτῶν, ἀφῆσας ὡσαύτως χήραν σύζυγον καὶ 4 ὀρφανὰ, Νικόλαος Δούμου ἄγων τὸ 45 ἔτος τῆς ἡλικίας του, χῆρος, καὶ Ἰωάννης Στώιτσης 22 ἐτῶν, ἐλεύθερος.

Μετὰ τὸ στυγερὸν τοῦτο κακούργημα, δι' οὗ ἐχαιρέτισαν οἱ κακοῦργοι τὸ ἀνατεῖλαν ἤδη νέον

ἔτος, πανικὸς κατέλαβε καὶ πάλιν τοὺς φιλησύχους καὶ νομοταγεῖς ὀρθοδόξους κατοίκους τοῦ τμήματος τούτου, μὴ τολμῶντας πλέον καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν οἰκιῶν των νὰ ἐξέρχωνται.

ΕΡΓΟΝ ΘΕΑΡΕΣΤΟΝ

Ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἐλασσῶνος συγκαταλέγεται καὶ ἡ κωμόπολις Λιθαδίου παρὰ τὸν Ὀλυμπον κειμένη καὶ οἰκουμένη ὑπὸ 600 περίπου οἰκογενειῶν λαλουσῶν, πρὸς τῇ ἑλληνικῇ γλώσσῃ, καὶ τὸ κουτσοβλαχικὸν ἰδίωμα. Ἡ κωμόπολις αὕτη, ἡ διακριθεῖσα ἀείποτε διὰ τὴν εἰς τὰ πάτρια ἐμμονὴν καὶ τὴν πρὸς τὴν μητέρα Ἐκκλησίαν ἀφοσίωσιν, ἀπεφάσισε τὴν ἀνοικοδόμησιν τῆς ἑλληνικῆς σχολῆς, ἐν ᾗ τόπῳ εὕρισκεται ἡ νῦν ἐτοιμόρροπος τοιαύτη.

Πρὸς τούτῳ δέ, οἱ ἐν Ἀμερικῇ εὕρισκόμενοι ἐκ Λιθαδίου νέοι, ἰδρύσαντες ἀδελφότητα ἐξ ἑκατὸν ἐννεήκοντα μελῶν, συνέλεξαν περὶ τὰς 840 Ὀθ. λίρας (3923 δολλάρια) ποσὸν καλύπτον τὰς δαπάνας τῆς οἰκοδομῆς διὰ τὸ εὖωνον τοῦ ὕλικου καὶ τὴν εὐθυνίαν τῶν ἡμερομισθίων.

Ἡ θεάρεστος καὶ φιλογενὴς αὕτη πρᾶξις ἀνακοινωθείσα, μετὰ τοῦ καταλόγου τῶν δωρητῶν, ὑπὸ τοῦ πανιερ. μητροπολίτου Ἐλασσῶνος, ἐπεσπάσατο τὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας καὶ τὴν εὐαρέσκειαν τῆς Μητρὸς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, προβαλλούσης τὴν πρᾶξιν ταύτην τῶν φιλογενῶν καὶ φιλομούσων Λιθαδιωτῶν ὡς ὑπόδειγμα ἀξίεπαινον καὶ ἀξιολύμητον.

Ἡ ΕΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ ΚΑΙ ΑΝΑΤ. ΡΩΜΥΛΙΑ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

Παρὰ τὰς ἐπισήμους δηλώσεις τοῦ κ. ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ Ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ τῆς Ἡγεμονίας, τὰς γενομένας ἐνώπιον τῆς «Σοβράνιε» τῇ 7ῃ λήγοντος, τὸ ἔργον τοῦ σφετερισμοῦ τῶν ὀρθοδόξων ἑλληνικῶν καθιδρυμάτων, τῆς καταλύσεως τοῦ κράτους τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ τῆς καταστροφῆς τοῦ ὀρθοδόξου ἑλληνικοῦ στοιχείου ἐξακολουθεῖ. Ἐξ ἐπισήμου ἐκθέσεως ἀγγέλλεται ὅτι οἱ Βούλγαροι κατέλαβον ἐν Καδακλῇ τὴν ἐν τῷ προαυλίῳ τοῦ ναοῦ τοῦ Προφῆτου Ἡλιοῦ ὀρθόδοξον ἑλληνικὴν σχολὴν, ἣν δὲν

εἶχον ἐτι καταλάβει, ζητοῦσι δὲ νῦν νὰ καταλάβωσι καὶ τὸ μητροπολιτικὸν μέγαρον, ὅπερ κεῖται ἐν τῷ αὐτογράφῳ τῆς μητροπολιτικῆς ἐκκλησίας τῆς Παναγίας, ἵνα διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἀρπάσωσι τὸν μητροπολιτικὸν ναὸν καὶ οὕτω γίνωσι κύριοι τοῦ κέντρου τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ ἐν τῷ τμήματι τούτῳ.

Ἐκτὸς τῆς ἀνωτέρω ἀρπαγῆς καὶ ἀποπείρας, ὁ Ἐπαρχος Καβακλῆ ἐγκατέστησεν ἐν τῷ χωρίῳ Μεγάλῳ Μοναστηρίῳ 30 βουλγαρικὰς οἰκογενείας ἐν τοῖς οἴκοις τῶν Ἑλλήνων ὀρθοδόξων οἰτινες ἐξεπατρίσθησαν, ἐνετείλατο δὲ τοῖς δημάρχοις καὶ τῶν λοιπῶν ἐλληνικῶν χωρίων ὅπως τῷ ὑποβάλλωσι κατάλογον τῶν κατοικῶν τῶν ἐκπατρισθέντων, ἵνα ἐγκαταστήσῃ ἐν αὐταῖς νέας βουλγαρικὰς οἰκογενείας.

Ἐν Κουκλαίνῃ ἀνεώχθη ὑπὸ τῆς βουλγαρικῆς Μητροπόλεως καὶ ὁ ἕτερος τῶν ὀρθοδόξων ναῶν, ὁ τῶν ἁγίων Θεοδώρων.

Ἐπίσης καὶ ἐν Περιστερῇ καὶ Παζαρτζικίῳ οἱ ἱεροὶ ναοὶ ἀνεώχθησαν ὑπὸ τῆς βουλγαρικῆς μητροπόλεως καὶ λειτουργοῦσιν ἀμφότεροι ὡς βουλγαρικοὶ ναοί.

Ἐν Φιλιππουπόλει ἀντεκατεστάθη ἡ ἐλληνικὴ ἐπιγραφή τῆς σχολῆς Μαρασλῆδιᾶ βουλγαρικῆς, ἀκριβῶς καθ' ἣν ἡμέραν ὁ κ. Γ. Στάντσεφ, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν, ἐγνώριζε τῷ κόσμῳ διὰ τοῦ βουλγαρικοῦ τηλεγραφικοῦ πρακτορείου ὅτι οἱ Ἕλληνες ἐκπατρίζονται ταῖς ἐνεργείαις τῆς βουλγαρικῆς προπαγάνδας, καὶ ὅτι τὸ ζήτημα τῶν ναῶν καὶ τῶν σχολῶν ἀποτελεῖ τὸ ἀντικείμενον μελέτης καὶ ἐρεύνης ἀμερολήπτου μὴ πω καταρτισθείσης ἐπιτροπῆς· εἰ καὶ τὸν καταρτισμὸν αὐτῆς ἀπὸ 15 μηνῶν ἀγγέλλουσιν ἐφημερίδες καὶ γνωρίζουσι καὶ ἡμῖν ἐπισήμως οἱ πρωθυπουργοὶ καὶ οἱ ὑπουργοί.

ΑΠΑΙΣΙΑ ΕΙΚΩΝ

Ἐκ τῆς βουλγαρικῆς ἐφημερίδος «*Mir*» τῆς 15 Νοεμβρίου 1907.

«Τί ἐνεργοῦσιν αἱ ἐν Μακεδονίᾳ συμμορίαι»

» Ἡ ἐφημερίς «Γρασδάριν» δημοσιεύει ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ὁρικῶδεις λεπτομερείας περὶ τῆς δράσεως τῶν βουλγαρικῶν συμμοριῶν. Ἐξ ἐκείνων τὰ ὁποῖα μέχρι τοῦδε ἐδημοσιεύσαμεν, οἱ ἡμέ-

τεροι ἀναγινώσκει εἶδον ὅτι ὁ μέγιστος ἐχθρὸς τοῦ βουλγαρισμοῦ ἐν Μακεδονίᾳ εἰσὶν αἱ συμμορίαι. Αὗται διαπράττουσι φόνους, κλοπὰς καὶ κατὰστροφὰς κατὰ τῶν Βουλγάρων. Ἦδη θὰ μετadώσωμεν μόνον μικρὸν μέρος τῆς τελευταίας διατριβῆς.

» Ἐσχάτως ἤρξαντο καταφθάνουσι ἐκ Κωνσταντινουπόλεως πληροφορίαι περὶ φόνων τῶν Βουλγάρων ἀπὸ μέρους τῶν βουλγαρικῶν συμμοριῶν.

Καὶ οἱ φόνοι οὗτοι διέπράττοντο πάντοτε ὑπὸ τὴν πρόφασιν ὅτι, δῆθεν, οἱ φονευμένοι ἐνοχοποιοῦτο ἐπὶ ἀπειθείᾳ, ἀνυποταξίᾳ καὶ σχέσεσι μετὰ τῶν Ἀρχῶν. Τῇ 22/7 βρίου, ὁ κάτοικος τοῦ χωρίου Στάρτσιτσα, τοῦ τμήματος Νευροκοπίου, Ἀθανάς Κώστωφ, ἡλικίας 45 ἐτῶν, ἐφονεύθη ὑπ' ἀνθρώπων τοῦ κομιτάτου. Τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἄνθρωποι, ἐπίσης τοῦ κομιτάτου, ἐφόνευσαν τὸν Γεώργ. Δημήτρωφ ἐκ τοῦ χωρίου Τιρπίν, ἡλικίας 68 ἐτῶν. Τῇ 5 Ὀκτωβρίου, ἄνθρωποι τοῦ κομιτάτου ἐφόνευσαν τὸν Γεώργιον Ἰβάνωφ Τσεσμετζήφ, ἐκ τοῦ χωρίου Δόλεν, τοῦ τμήματος Νευροκοπίου, ἄνθρωπον μετὰ ἑξ ἀνηλικίων τέκνων, καθ' ὃν χρόνον ἐπέστρεφεν ἐκ τῆς ἐργασίας του ἐν χωρίῳ Γαϊτανέβου. Ἐπίσης, τῇ 5 Ὀκτωβρίου, ἐφονεύθη ὑπὸ ἀνθρώπων τῆς ὁργάνωσης ὁ Νικόλα Πέτρωφ ἐκ τοῦ χωρίου Γαϊτανέβου. Τῇ 16 Ὀκτωβρίου ἡ συμμορία τοῦ Κρίστι Λεωνίδωφ ἐφόνευσεν τὸν Βούλγαρον Τάσε Γιάννεφ ἐκ τοῦ χωρίου Λαζένη τοῦ τμήματος Φλωρίνης, ἐπὶ ἀπειθείᾳ. Ἡ αὐτὴ συμμορία, τῇ 25 Ὀκτωβρίου, ἐφόνευσεν τρεῖς Βουλγάρους χωρικοὺς ἐκ τοῦ χωρίου Ἀρμενοχωρί, κατηγορουμένους ὅτι εἶχον σχέσεις μεθ' ἐλληνικῶν συμμοριῶν. Τὴν αὐτὴν ἡμέραν, ἡ αὐτὴ συμμορία ἐφόνευσεν τέσσαρας Βουλγάρους πατριαρχικοὺς ἐκ τοῦ χωρίου Βρόδης, τοῦ τμήματος Βιτωλίων. Τῇ 20 Ὀκτωβρίου ἡ συμμορία τοῦ Μοριχόβου, ἡ διευθυνομένη ὑπὸ τοῦ Ἰβάν Σμιλάνωφ, συνέλαβε 10 χωρικοὺς ἐκ τῶν χωρίων Πίλτσικ, Βεστίτσα καὶ Ζίβο, ὧν τοὺς 5 ἐφόνευσεν, τοὺς δὲ λοιποὺς 5 ἀφῆκεν ἐλευθέρους. Τὸ μόνον σφάλμα τῶν δυστυχῶν τούτων ἦτο ὅτι τὰ χωρία τῶν, ἐνεκὰ φόβου, δὲν ἤθελον νὰ ἀναγνωρίσωσι τὴν δικαιοδοσίαν τῆς Ἐξουχίας. Ὅποια ἀποτύφλωσις! Δὲν γνωρίζουσιν οἱ δυστυχεῖς ὅτι διὰ παρομοίων ἀγρίων καὶ θηριωδῶν πράξεων στερεοῦσιν ἐτι μᾶλλον τὸν ἐλληνισμόν ἐν τοῖς βουλγαρικοῖς χωρίοις. Εἶνε δυνατόν ἄρα γε οἱ οἰκεῖοι καὶ οἱ συγγενεῖς τῶν φονευθέντων νὰ ἴδωσι μὲ καλὸν ὄμμα τὴν Ἐξουχίαν καὶ τὸν βουλγαρισμόν;

Ὡς βλέπουσιν οἱ ἡμέτεροι ἀναγινώσκει ἐκ τῶν ἀνωτέρω, αἱ συμμορίαι φονεύουσι καὶ ἐξοντοῦσι τοὺς Βουλγάρους

» Ἡ βουλγαρικὴ κυβέρνησις γνωρίζει κα-

λῶς ὅλα ταῦτα, διότι ὑπεβλήθησαν αὐτῇ ὑπομνήματα ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων μερῶν, ἀλλ' οὐδὲν μέτρον ἔλαβε, τοῦλάχιστον ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς Ἡγεμονίας, ὅπως παύσωσιν οἱ φόνοι, ὡς καὶ ἐν Τουρκίᾳ. Μέχρι τοῦδε ἐφονεύθησαν ἐν Τουρκίᾳ δεκάδες τινὲς Βουλγάρων μεμορφωμένων, ἀλλ' ἡ βουλγαρικὴ κυβέρνησις δὲν συνέλαβεν οὐδ' ἓνα τῶν φονέων.

Ἐκ τῆς βουλγαρικῆς ἐφημερίδος «Βετσέρνα Πόστα» (ἐκδόσις Σιάγκωφ) τῆς 11 Νοεμβρίου 1907.

«(Τοῦ ἐν Κων]πόλει ἡμετέρου ἀνταποκριτοῦ)

«Ἡ εἰδησις περὶ τῆς ἐσχάτως γενομένης πυρπολήσεως ἐν τῷ τμήματι Βιτωλίων ὑπὸ βουλγαρικῶν συμμοριῶν δύο βουλγαρο-πατριαρχικῶν χωρίων ἐπεβεβαιώθη. Λεπτομερεῖς πληροφορίες ἐλήφθησαν ὑπὸ τῶν ἐνταῦθα πρεσβειῶν. Τοῦτο ἐγένετο τῇ 29 Ὀκτωβρίου. Ἐκάνσαν τὰ χωρία Πῶλοκ καὶ Τσεγγέλι. Τὸ πρῶτον ἀπετελεῖτο ἐκ 15 οἰκιῶν, ἀπασῶν καεισῶν. Ἐσφάγησαν δὲ οἱ χωρικοί: ὁ μουχτάρης Κόλιο Κώστωφ καὶ οἱ πρόκριτοι Ρίστε Κόλεφ καὶ Ἰβάν Στόιτσεφ. Τὸ χωρίον Τσεγγέλι συνέκειτο ἐκ 10 οἰκιῶν ἐξ ὧν ἐκάνσαν αἱ 8. Ὁ σκοπὸς τῆς πυρπολήσεως ἦτο νὰ ἀναγκασθῶσιν οἱ χωρικοὶ νὰ γίνωσιν ἐξαρχικοί. Ἀλλ' ἀπεδείχθη πλέον ὅτι διὰ παρομοίων διαδημάτων ὁ λαὸς στερεοῦται μᾶλλον ἐν τῷ ἐλληνισμῷ.

» Οὕτως ὥστε δὲν δύναται νὰ ἐξηγηθῇ ἄλλως ἢ ὅτι αἱ βουλγαρικαὶ συμμορίαι καὶ τὰ κομιτάτα, ἐν τῷ τμήματι Βιτωλίων, ἐντελῶς ἀπετυφλώθησαν καὶ δὲν δύνανται νὰ ἴδωσι ποῖον εἶνε τὸ ὠφέλιμον ἐν τῇ ὑποθέσει, ἢ ὠθοῦνται ὑπὸ τινος νὰ ἐργάζωνται ἀσυναισθήτως, οὕτως εἰπεῖν, ὑπὲρ τοῦ ἐλληνισμοῦ.

» Μετὰ τῆς δηλώσεως περὶ τῆς βλαβεραῆς ἐνεργείας τῶν βουλγαρικῶν συμμοριῶν, αἱ ἐνταῦθα πρεσβεῖαι ἔλαβον πληροφορίας καὶ περὶ τινων ἀδικαιολογητῶν φόνων, διαπραχθέντων ἐσχάτως ὑπὸ τῶν βουλγαρικῶν συμμοριῶν. Οὕτω λ.χ. τῇ 24 Ὀκτωβρίου μία βουλγαρικὴ συμμορία ἐφόνευσεν ἀναιτίως πέντε βουλγάρους πατριαρχικοὺς ἐκ τοῦ χωρίου Κλεστίνου, τοῦ τμήματος Φλωρίνης, ἐνῶ ἐξυλεύοντο ἐν τῷ δάσει. Τῇ 25 Ὀκτωβρίου, ἄλλη βουλγαρικὴ συμμορία ἐπετέθη κατὰ τοῦ βουλγαρικοῦ χωρίου Κοζίτσάνης, τοῦ τμήματος Κιτσόβου, ὅπερ. ἐσχάτως εἶχεν ἐκβιασθῇ ὑπὸ τῶν σερβικῶν συμμοριῶν νὰ δηλωθῇ ὡς σερβικόν, ἐπυρπόλησε 16 οἰκίας καὶ 17 ἀχυρῶνας, ἐν οἷς εὗρον τὸ θάνατον εἰς ἀνὴρ καὶ μία γυνὴ καὶ ἀπεκόμισε 10 κτήνη. Τῇ 13 Νοεμβρίου, ἄνθρωποι τῶν βουλγαρικῶν κομιτά-

των ἐφόνευσαν δύο γέροντας Βουλγάρους ἐκ τοῦ χωρίου Νερέτ, τοῦ τμήματος Φλωρίνης—τὸν ἓνα ἐξαρχικόν καὶ τὸν ἕτερον πατριαρχικόν. Οἱ ἴδιοι ἄνθρωποι τοῦ κομιτάτου ἐσφαζαν καὶ τὸν ἐξαρχικὸν Τράϊκο Στογιάνωφ, ὃν ὑπελάμβανον ὡς γραϊκομανῆ.

» Τῇ 10 Ὀκτωβρίου, βούλγαροι συμμορίται μετέβησαν εἰς δύο μύλους ἀνήκοντας εἰς Ἑλληνας περὶ τῶν Σερρών καὶ ἐζήτησαν παρὰ τῶν ἰδιοκτητῶν 200 λίρας ἐπὶ ἀπειλῇ ὅτι θὰ καύσωσι τοὺς μύλους, ἐὰν δὲν μετρηθῇ αὐτοῖς τὸ ρηθὲν ποσόν.

» Τῇ 14 Ὀκτωβρίου, μία βουλγαρικὴ συμμορία, ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Τάνε Νικόλωφ, συνήντησε καθ' ὁδὸν ἀπὸ Περλεπέ εἰς Καβαδάρτσι ἐξ ἀόπλους, οἵτινες μετέβαινον διὰ τὴν γενέτειραν αὐτῶν, ἐκ τῶν ὁποίων 5 ἐφόνευσεν, τοῦ ἑκτοῦ κατορθώσαντος νὰ διαφύγῃ.

» Τί εὐκολώτερον πρᾶγμα τούτου, ἵνα μία συμμορία, συναντήσασα, φονεύσῃ ἀόπλους ἀνθρώπους ἢ πυρπολήσῃ διὰ πετρελαίου ἐν ἀνυπεράσπιστον χωρίον; Τοῦτο δὲν εἶνε γεννησιότης, οὐδὲ πατριωτισμός. Σκέπτονται ἄρα γε οἱ ἀρμοδίιοι, ὅποιον ἀποτέλεσμα δύνανται νὰ ἔχωσιν οἱ φόνοι οὗτοι; Οἱ εὐρωπαῖοι πρόξενοι βλέπουσι, διαπιστοῦσι τὰ συμβάντα καὶ ἀνακοινοῦσι τὰ πάντα εἰς τὰς ἑαυτῶν κυβερνήσεις. Ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις ἐπιδίδει διακοινώσεις πρὸς τὰς εὐρωπαϊκάς κυβερνήσεις, ἐκθέτει λεπτομερῶς τὰς ἐξελεγχθεῖσας πλέον θηριωδίας, καὶ ἐπιμένει νὰ ληφθῶσι μέτρα σύντονα. Ὑπάρχει ἄρα γε ἀμφιβολία ὅτι ταῦτα γίνονται πρὸς μεγίστην βλάβην τῆς ὑποθέσεώς μας;

» Αἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβεῖαι ἔλαβον λεπτομερεῖς πληροφορίας περὶ μιᾶς σκανδαλώδους δίκης, θεωρηθείσης τῇ 7 Ὀκτωβρίου ὑπὸ τοῦ ἐκτάκτου δικαστηρίου τῆς Θεσσαλονίκης. Ἡ δίκη αὕτη ἀποδεικνύει εὐγλωττότατα πῶς οἱ Βούλγαροι αὐτοεξοντοῦνται ἐνεκα τῶν δημιουργηθέντων ὑπὸ τῶν κομιτάτων καὶ συμμοριῶν ὄρων καὶ συνθηκῶν. Ἐκ τῶν μαρτύρων καὶ ἐκ τῶν κατηγορουμένων, οἵτινες ἀνεκρίθησαν ἐν τῷ δικαστηρίῳ, ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν προξένων τῆς Ρωσσίας καὶ Αὐστρίας, ἀπεδείχθη τὸ ἐξῆς:

» Τὸ χωρίον Μπαρόβιτσα, τοῦ τμήματος Γενιτσῶν, οἰκεῖται ὑπὸ 80 οἰκογενειῶν καὶ εἶνε ὁλόκληρον ἐξαρχικόν. Τὸ ἠθικόν τῶν κατοίκων εἶνε τόσον ἐκπεπτωκός, ὥστε, χάρις εἰς τὴν ἀγρίαν δύναμιν τοῦ κομιτάτου, ἐκ τοῦ μέσου αὐτῶν προῆλθον διαβόητοι φονεῖς καὶ ἱερόσυλοι. Ὁ βοσκὸς τοῦ χωρίου, Μῆτρε Μαζάρκωφ, τῇ βοηθείᾳ τοῦ κομιτάτου, κατώρθωσε νὰ γείνη αὐθέντης τοῦ χωρίου. Πρὸ 4—5 ἐτῶν οὗτος δὲν εἶχεν ἄρ-

τον νὰ φάγη, κατὰ τὸ ἔτος δὲ τοῦτο ἐγένετο δήμαρχος τοῦ χωρίου, καθόσον κατὰ τὰ τελευταῖα 3—4 ἔτη ἐπεσώρευσε διὰ τῶν ληστοπραξιῶν τοῦ ὁλόκληρον πλοῦτον καὶ ἔφθασεν εἰς τὸ σημεῖον νὰ γείνη πρῶτος τσορμπατζῆς ἐν τῷ χωρίῳ. Τὸ χωρίον ἐκέκτητο μίαν πλουσίαν βοσκήν, ἣτις ἔδιδεν ἐξ ἐνοικίου εἰσόδημα 150 λιρῶν ἑτησίως. Ὁ δήμαρχος τοῦ χωρίου ἐνφύλαξεν αὐτὴν ἐξ ὀνόματος ὁλοκλήρου τοῦ χωρίου εἰς τοὺς ἀδελφούς Πουσκιουλιάν, ἐμπόρους τυροῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ, καὶ ὑπὸ τὴν πρόφασιν ὅτι τὰ χρήματα ἀποστέλλει εἰς Σόφριαν εἰς τοὺς ὀπλαρχηγούς Τράϊκον καὶ Λάζαρον, ὁ ρηθεὶς δήμαρχος δὲν ἔδιδε λογαριασμὸν εἰς τοὺς χωρικοὺς. Ἐν τῷ ληστρικῷ αὐτοῦ ἔργῳ ὁ δήμαρχος ὑπεστηρίζετο ὑπὸ ἐνὸς ἐτέρου τσορμπατζῆ τοῦ χωρίου καλουμένου Κώστα Γκάτζωφ, ὅστις εἶχε πολλοὺς ὀπαδοὺς ἐν τῷ χωρίῳ. Ὁ ἄσπονδος ἀντίπαλος τοῦ Κώστα Γκάτζωφ ἦτο ὁ Ἰσσο Τάντσωφ, ὅστις ἐπίσης εἶχε τοὺς ὀπαδοὺς του. Τοιοῦτοτρόπως τὸ χωρίον ἦτο διηρημένον εἰς δύο κόμματα, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ ἐν ὑπεστηρίζετο ὑπὸ τοῦ ὀπλαρχηγοῦ Ἀποστόλ, τὸ δὲ ἕτερον ὑπὸ τοῦ ὀπλαρχηγοῦ καὶ ὀπαδοῦ τῆς Ἀνωτάτης Ὁργανώσεως Λαζάρ.

» Κατὰ τὰ τελευταῖα δύο, τρία ἔτη, ἐν τῇ πάλῃ μεταξὺ τῶν δύο κομμάτων ἐφονεύθησαν περὶ τοὺς 45 ἐκ τῶν χωρικῶν τοῦ χωρίου Μπαροβίτσης. Τὸ μεταξὺ αὐτῶν μίσος εἶχε φθάσει μέχρι τοῦ σημείου, ὥστε ἀπὸ τῆς 26 Μαΐου μέχρι τῆς 4 Ἰουλίου τοῦ τρέχοντος ἔτους, τοῦτέστι ἐν διαστήματι 34 ἡμερῶν, ἐφονεύθησαν 7 χωρικοί. Τῇ 26 Μαΐου ἐφονεύθη ὁ Ἰβάν Χρήστωφ, τῇ 7 Ἰουνίου 1907 ὁ Μῆτρε Κώστωφ, τῇ 27 Ἰουνίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους ὁ Ἰβάν Γκάτζωφ, ὁ υἱὸς τοῦ Γκόνο Ἰβάνωφ, ὁ Στέργιος Μῆτρεφ καὶ ὁ Γεώργιος Μῆτρεφ, τῇ 1 Ἰουνίου 1907 ἐφονεύθη τὸ δεκαετὲς τέκνον τοῦ Ἀναστάς Πρόϊτσεφ. Τῇ 27 Ἰουνίου 1907, τὸ κυριαρχοῦν κομιτάτον ἐν τῷ χωρίῳ Μπαροβίτσης ἀφῆρσεν ἐκ τοῦ ποιμνίου τοῦ βλάχου Στεργίου Δούμα Κεχαγιᾶ ἐκ τοῦ χωρίου Τσερνάρεκα 104 πρόβατα καὶ μετέφερεν αὐτὰ εἰς τὴν αὐλὴν τῆς Ἐκκλησίας, ὅπου ὁλόκληρον ἐβδομάδα ἐσφάζοντο, τὸ δὲ κρέας ἐπωλεῖτο εἰς τοὺς χωρικοὺς πρὸς 9 μεταλλικὰ τὴν ὀκτῶν. Μετὰ τοῦτο ἰδιαίτερα ἐπιτροπὴ τοῦ Κομιτάτου μετὰ βιβλίων (καταστίχων) ἀνὰ χεῖρας ὁλόκληρον ἐβδομάδα συνέλεγεν ἀπὸ οἰκίας εἰς οἰκίαν τὰ χρήματα διὰ τὴν ἀξίαν τοῦ πωληθέντος κρέατος, διὰ τὰς ἀνάγκας, δῆθεν, τοῦ ταμεῖου τοῦ κομιτάτου. Ὁ ληστρικὸς οὗτος ἄθλος τοῦ κομιτάτου ἐν τῷ χωρίῳ Μπαροβίτσης ἐκ πρώτης ὀψεως φαίνεται ὡς μυθολόγημα, ἀλλ' ὅμως εἶνε γεγονός, ἀποδεδειγμένον διὰ

διὰ τοῦ θετικωτέρου τρόπου ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, ἐκ τῶν γενομένων καταθέσεων τοῦ παθόντος Βλάχου καὶ διὰ τῆς ὁμολογίας τῶν 20 κατηγορουμένων.

» Τέλος πάντων ἡ ἐχθρότης τῶν δύο κομμάτων ἔφθασε μέχρι τοῦ σημείου, ὥστε τῇ 12 Ἰουλίου 1907, ἐν τῷ μέσῳ τοῦ χωρίου, συνήφθη μάχη μεταξὺ τῶν χωρικῶν ἐξ ἀμφοτέρων τῶν κομμάτων. Ἡ μάχη ἤρξατο τῇ 8 ὥρᾳ τουρκιστὶ τῆς ἡμέρας καὶ διήρκησε 4 ὥρας. Ἐρρίφθησαν 2000 πυριτοδοβολοὶ διανοίξασαι ὁπὰς εἰς τὰ οἰκίας καὶ θραύσασαι τὰ παράθυρα αὐτῶν. Ἐπληρώθησαν ὁ Τράϊκο Σλαμάρωφ καὶ ἡ ἀδελφή του Λίμα. Φονευμένοι δὲν ὑπάρχουσιν. Ὁ στρατὸς τοῦ πλησιοχώρου χωρίου Τσερνάρεκα ἤκουσε τοὺς τουφεκισμοὺς καὶ ἔτρεξε πρὸς τὸ χωρίον. Μέχρις οὗ ὅμως φθάσῃ εἰς τὸ χωρίον Μπαροβίτσης, οἱ συμπλακέντες μεταξὺ τῶν χωρικοὶ ἔκρυψαν τὰ τουφεκία των, προϋπήντησαν τὸν στρατὸν καὶ ἤρξαντο νὰ ἐνοχοποιῶσιν ἀλλήλους. Ἐφυλακίσθησαν 32 χωρικοὶ ἐκ τῶν ὁποίων 13 ἐκ τοῦ κόμματος τοῦ Κώστα Γάτζωφ (τῆς Ἀνωτάτης Ὁργανώσεως), οἱ δὲ λοιποὶ 20 ἐκ τοῦ κόμματος τοῦ Ἰσσο Τάντσεφ (ἐκ τῆς Κεντρικῆς Ὁργανώσεως). Ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, οὗτοι μετὰ τοσοῦτου πάθους ἐνοχοποιοῦν ἀλλήλους, ὥστε, ἐὰν ἦτο δυνατόν, θὲ ἐξώρτυον τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀλλήλων.

» Ὁ Εἰσαγγελεὺς ἡγέρθη ἐπὶ τέλους καὶ εἶπε τοῖς δικασταῖς, ὅτι οἱ χωρικοὶ ἐκ Μπαροβίτσης αὐτοεξοντοῦντο, ἀλληλοετιμωροῦντο, καὶ διὰ τοῦτο ἤρκει μόνον νὰ τιμωρηθῶσιν οἱ ἀρχηγοί. Τὸ δικαστήριον κατεδίκασεν εἰς 10 ἔτων φυλάκισιν τὸν Κώστα Γκάτζωφ καὶ τὸν Μῆτρε Μαζάρωφ, τοὺς δὲ λοιποὺς ἡθώωσε.

» Δὲν συνέχεται ἄρᾳ γε ἡ καρδιά ὑμῶν, ὦ ἀναγνώστα, ἐνώπιον τοιοῦτον φρικαλεότητων; Δὲν εἶνε τοῦτο βαβυλωνία; Δὲν εἶνε τιμωρία τοῦ Θεοῦ; Συναισθανόμεθα ἄρᾳ γε ποῦ ἀγόμεθα καὶ τί πράττομεν; Μέτρα, κύριοι, καὶ δὴ, μέτρα σύντονα, ἀπαιτοῦνται».

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑΙ περὶ τῶν ἐν τοῖς Πατριαρχείοις ΣΩΜΑΤΩΝ, ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ, ΓΡΑΦΕΙΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ

Κατὰ τὸ 1907

ἐκ τοῦ Α' Πατριαρχικοῦ Γραφείου ἐξεδόθησαν ἐν ὅλῳ 3338 ἔγγραφα.

Ἦτοι

1) Γράμματα καὶ πιττάκια	2811
α') εἰς μητροπολίτας καὶ ἐπισκόπους	1691

β') εἰς ἐξέχοντα πρόσωπα καὶ ιδιώτας	398
γ') εἰς ἡγουμένους μονῶν καὶ μετοχίου Μόσχας	176
δ') εἰς ἐφορίας, ἐπιτροπὰς καὶ σωματεῖα ἐν Κωνσταντινουπόλει	90
ε') εἰς δημογεροντίας, ἐφορίας καὶ σωματεῖα ἐν ταῖς ἐπαρχίαις	46
ς') εἰς ἐξαρχίας (Μετσόβου καὶ Πάτμου)	33
ζ') εἰς προϊσταμένους καὶ διοικ. συμβούλια κοινοτήτων ἐν διασπορᾷ	76
η') εἰς αὐτοκεφάλους Ἐκκλησίας	71
θ') εἰς Τρχπέζας	44
ι') εἰς κληρικούς ξένων Ἐκκλησιῶν	3
ια') γράμματα συστατήρια καὶ ἰδιαίτερα εἰς μητροπολίτας, ἡγουμένους καὶ ιδιώτας	180
2) Διακοινώσεις	42
3) Ἐγκύκλιοι εἰς ἀρχιερεῖς τοῦ Θρόνου καὶ ἡγουμένους	7
4) Σημειώματα ἐγκύκλια ὡσαύτως	5
5) Σιγίλλια	8
6) Ἡγουμενικά	11
7) Εὐεργετήρια	4
8) Καθαίρεσεις	2
9) Συγχωρητικά	2
10) Ἀποδείξεις πατριαρχικαὶ καὶ διορισμοὶ	55
11) Πιστοποιητικά πατριαρχικά	3
12) Τόμοι	1
13) Ὑπομνήματα	11
14) Ἀποδημητήρια	11
15) Γράμματα εἰδήσεως	7
16) Πράξεις ἐκκλησιαστικαὶ	7
17) Μεταφράσεις (γαλλικαί, ρωσικαί, σερβικαὶ κτλ.)	80
18) Ἀντίγραφα ἑλληνικά	178
19) Ἀντίγραφα γαλλικά	92
	3338

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις τῇ 11 Ἰανουαρίου 1908.

Μοναστηριακῆς Ἐπιτροπῆς (1906—1907)

Εἰσαγωγὴ ἐγγράφων.

112	ὑπολειφθέντα ἀπὸ τοῦ 1905
605	εἰσῆλθον τῇ 1906 διὰ τε τοῦ Πρωτοκόλλου καὶ μὴ
222	ὁμοίως τῇ 1907 διὰ τοῦ Πρωτοκόλλου
939	ἐν ὧν ἐγγράφα (μετὰ τῶν σχετικῶν).
808	ἐθεωρήθησαν ἐν δυσὶν ἔτεσιν
131	ἀπέμειναν πρὸς χρῆσιν τοῦ 1908.

Ἐξαγωγή.

Ἐπὶ τῶν θεωρηθέντων ἐν τῇ ἀνωτέρῳ πίνακι 808 μοναστηριακῶν ἐγγράφων ἐξεδόθησαν ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς 113 ἐκθέσεις καὶ ἀποσπάσματα πρακτικῶν καὶ ἰδιαίτερα ὑπομνήματα περὶ ποικίλων ὑποθέσεων καὶ γενικῶν ζητημάτων τῶν σταυροπηγίων, ἐπὶ δὲ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας 26· ἥτοι ὁμοῦ ἐξεδόθησαν 139 ἐγγράφα.

Συνεδριάσεις.

Τακτικαὶ συνεδρίαί, συνήθως μετ' ἀπαρτίας, ἐγένοντο μόνον 28.

Παρατηρήσεις.

α) Ἡ ὀλιγότης τῶν συνεδριάσεων ἀποδοτέα πρὸ παντός εἰς τὰς συχνὰς ἀνωμαλίας, εἰς ἃς ὑπέκειτο τὸ Γραφεῖον τῆς Ἐπιτροπῆς ἐκτοπιζόμενον μετὰ τῶν χιλιάδων φακέλων τοῦ ἀπὸ διαμερίσματος εἰς διαμερίσμα ἐνεκεν τῶν ἐπισκευῶν.

β) Συστηματικὴ καὶ δυσκατάβλητος ἀντίδρασις παρὰ πολλῶν πατέρων καὶ τῶν συνενδιαφερομένων αὐτοῖς γειτόνων χριστιανῶν ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τῶν διαρρυθμιστικῶν μέτρων τῆς Ἐπιτροπῆς, ἰδίᾳ ὡς πρὸς τὴν οἰκονομικὴν τῶν μονῶν διαχείρισιν καὶ τὴν ταχείαν κατάρτισιν τοῦ κτηματολογίου αὐτῶν.

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 12 Ἰανουαρίου 1908.

Ὁ Γραμματεὺς
Ι. ΑΣΠΡΙΩΤΗΣ

Ἀρχιερατικοῦ Γραφείου (1906)

Καθ' ὅλον τὸ ἔτος ἐγένοντο	γάμοι	881
	γεννήσεις	2946
	θάνατοι	963

Εἰδήσεις ἐκκλησιαστ. ἐκ Ρωσσίας

Εὐλαθείας ἐνδείξεις πρὸς τὴν ἀγιωτάτην μητέρα τῶν πρὸς ἀρτην ὀρθοδόξον Ἐκκλησιῶν παρέσχον ἐπὶ ταῖς παρελθούσαις ἑορταῖς ἱεράρχαι καὶ λαϊκοὶ ρῶσοι ἐπιφανεῖς, ἀφορμῆς εὐκαίρου δραξάμενοι τῶν ὑποβληθέντων αὐτοῖς συγχαρτικῶν γραμμάτων καὶ εὐχῶν ὑπὸ τοῦ τὸν πατριαρχικὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον ἐκπροσωποῦντος ἡγουμένου τοῦ ἐν Μόσχᾳ πατριαρχικοῦ ἡμῶν μετοχίου Ἀγίου Σεργίου πανοσιολ. ἀρχιμανδρίτου κ. Ἰακώβου Δημοπούλου βατοπεδινού. Ἱεράρχαι διαπρεπεῖς, ὑπουργοὶ οἱ ἐν ἐνεργείᾳ καὶ οἱ χρηματίσαντες τοιοῦτοι, καὶ μέλη

τοῦ αὐτοκρατορικοῦ συμβουλίου, ἐξαιρέτως δὲ ὁ σεβασμ. μητροπολίτης Πετροπόλεως κ. Ἀντώνιος, ὁ πανιερ. ἀρχιεπίσκοπος Καζάν κ. Δημήτριος, ὁ αἰδεσμι. πρωτοπρεσβύτερος καὶ πνευματικὸς τοῦ εὐσεβεστάτου αὐτοκράτορος, ὁ πρωθιερεὺς τῆς Κρονστάνδης κ. Ἰωάννης, οἱ ἐξοχ. ὑπουργοί, τῶν ἐσωτερικῶν καὶ πρωθυπουργὸς Στολίπιν, τῶν ἐξωτερικῶν Ἰσδόλσκυ, τοῦ αὐτοκρατορικοῦ οἴκου βαρῶνος Φρέδεριχς, ὁ τέως πρωθυπουργὸς κόμης Βίττε, οἱ ἐκ τῶν μελῶν τοῦ ὑψηλοῦ αὐτοκρατορικοῦ συμβουλίου πρίγκιπες Ὀμπολένσκι, Σιχμάτωφ, Μπουλίξιν, Σάβλερ καὶ ἄλλοι ἐξεδήλωσαν εὐλαβῇ συναισθήματα στοργῆς ὁσίας πρὸς τε τὴν Μ. τοῦ Χ. Ἐκκλησίαν καὶ πρὸς τὸν παναγιώτατον πρωθιεράρχην τῆς ὀρθοδοξίας, τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην, τὴν εὐλογίαν αὐτοῦ ἐξαιτούμενοι ὑπὲρ ἑαυτῶν τι καὶ τοῦ ὑπ' αὐτῶν διοικουμένου εὐσεβοῦς πληθυσμοῦ τῆς μεγάλης τῶν τσάρων αὐτοκρατορίας. Ὁ πανιερ. ἀρχιεπίσκοπος Ποκόψσκης καὶ Πορχόβσκης κ. Ἀρσένιος, ὁ γνωστὸς τῇ Α. Θ. Παναγιότητι ρέκτωρ ἄλλοτε τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐν Μόσχᾳ ἀκαδημίας καὶ ὡς τοιοῦτος ἐπισκεψάμενος τὴν καθ' ἡμᾶς Ἀνατολὴν καὶ τοὺς Ἁγίους Τόπους, πέρυσιν δὲ διατελέσας μέλος τῆς ἀγιωτάτης διοικούσης Συνόδου, τὰ ἐξῆς ἐπέστελλε πρὸς τὸν ἐν Μόσχᾳ πατριαρχικὸν ἀντιπρόσωπον· «Εὐχομαι ὑμῖν ὡς ἀξίῳ ἀντιπροσώπῳ τοῦ μεγάλου οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, ὃν ἔχω τὴν εὐτυχίαν νὰ γνωρίσω προσωπικῶς..... ἤθελα παρακαλέσει ὑμᾶς νὰ διαβιβάσῃτε καὶ μεταδῶτε τῇ Α. Θ. Παναγιότητι τὴν βαθυτάτην ἐκτίμησίν μου καὶ τὸν ἀπειρόν μου σεβασμὸν καὶ ἐξαιτήσῃτε ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ ἀναξίου τὴν ἐνεργὸν καὶ ἀγαθοποιὸν αὐτῆς εὐλογίαν».—Ὁ πανιερ. ἀρχιεπίσκοπος Βαλίνσκις καὶ Ζιτομίρου κ. Ἀντώνιος, σπουδαῖος, ὡς φημίζεται, παράγων ἐν τῇ τῆς συγχρόνου Ρωσσίας πολιτικοθρησκευτικῇ κινήσει, μέλος καὶ οὗτος τοῦ αὐτοκρ. συμβουλίου, ἔγραφε τὰ ἐξῆς· «Ὁ Κύριος ἡμῶν, ὁ ἐπὶ γῆς γεννηθεὶς, ἐξ ἰουδαίων, ἐλλήνων καὶ βαρβάρων ἐμόρφωσεν ἕνα λαὸν χριστιανικὸν, ὅστις, φεῦ! νῦν ἐκ νέου καταπίπτει καὶ ἀποσυντίθεται εἰς διάφορα στοιχεῖα ξένα πρὸς ἄλληλα κατὰ τὸ μέτρον τῆς πρὸς τὴν χριστιανικὴν πίστιν ψυχρότητος. Ἡ Ρωσσία ἀπληρξαιώθη καὶ συνταράσσεται. Ἰσως οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες, οἱ ὡς ὁ φοῖνιξ ἐκ τῆς τέφρας

ἀναγεννηθέντες, θὰ καλέσωσιν ἡμᾶς ἐκ νέου εἰς τὴν ζωὴν, ὡς ἐπὶ τοῦ ἁγίου Βλαδίμηρου». Ταῦτα κατ' ἐπιστολὴν ἐκ Μόσχας.

Τὰ περὶ τῆς ἀγιωτάτης διοικούσης Συνόδου θρυλούμενα καὶ γραφόμενα παρὰ τε τῇ ρωσικῇ δημοσιογραφίᾳ καὶ τοῖς τὰ κοινὰ πράττουσιν ἀγγέλλει ἡμῖν ἑτέρα ἐκ Μόσχας ἐπιστολή. Καθ' ἃ διαδίδεται καὶ διὰ τῶν ἐφημερίδων, οὐσιώδη λαμβάνει ἐφέτω μεταβολὴν τὸ καταστατικὸν τῆς ἀγιωτάτης διοικούσης Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας πασῶν τῶν Ρωσσιῶν, κυρίως ἐν τῇ καταρτισμῷ αὐτῆς καὶ τῷ ἀριθμῷ τῶν ἀποτελούντων αὐτὴν μελῶν. Εἰς τὰ μέλη τῆς Συνόδου ταύτης ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους δι' αὐτοκρατορικοῦ οὐκαζίου προσετέθησαν οἱ αἰδεσιμολογιώτατοι πρεσβύτεροι κκ. Ι. Γιάννισεφ, πρωθιερεὺς τῶν ἀνακτόρων καὶ πνευματικὸς τῆς Α. Α. Μ. τοῦ τσάρου, καὶ Ζελαμπόδσκις, ἀρχηγὸς τοῦ κλήρου τοῦ αὐτοκρατορικοῦ στρατοῦ. Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο διορίζεται μέλος συνοδικόν, ἐπίσης ἐκ τοῦ ἐγγάμου κλήρου, ὁ γνωστὸς καὶ μεγάλην ἐπ' ἀρετῇ φήμην παρὰ τῷ λαῷ κτησάμενος πρωθιερεὺς τῆς Κρονστάνδης Ἰωάννης. Ἀύξάνεται δὲ καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν τῆς Συνόδου· οὕτω δὲ κατὰ τοῦτο τὸ ἔτος, τὰ τὴν ἱερὰν Σύνοδον ἀποτελέσοντα μέλη μετὰ καὶ τῶν σεβασμ. μητροπολιτῶν Πετροπόλεως, Μόσχας καὶ Κιέβου θέλουσιν ἀνέλθει εἰς δώδεκα, ἀντὶ τῶν μέχρι τοῦδε ἑξ. Εἰς τὴν ἀλλοίωσιν τοῦ καταστατικοῦ ταύτης ἀφορμὴν ἔδωκεν, ὡς θρυλλεῖται, ἡ σύγκλησις τῆς ἀπὸ τριετίας μελετωμένης καὶ διαρκῶς ἀναβαλλομένης μεγάλης τοπικῆς Συνόδου, ἥτις σὺν ἑτέροις ζητήμασιν ἐπιληφθήσεται καὶ τοῦ τῆς ἀνασυστάσεως τοῦ ρωσικοῦ Πατριαρχείου καὶ τῆς ἐκλογῆς πατριάρχου, οὗ ἕνεκα δέον διὰ τῆς πρεσλήψεως καὶ ἑτέρων προσώπων νὰ μελετηθῇ εὐρύτερον καὶ καθορισθῇ πᾶν τὸ ἀφορῶν εἰς τὴν τῆς τοπικῆς Συνόδου ταύτης συγκρότησιν. Οἱ τὰ τοιαῦτα σκεπτόμενοι καὶ διαδίδοντες ἀναγγέλλουσιν ἐπίσης ὅτι ὁ σεβασμ. μητροπολίτης Πετροπόλεως, ἀναγκαζόμενος εἰς παραίτησιν, ἀποσύρεται ἐκ τῆς ἀρχιερατικῆς ἐνεργείας καὶ ἀντ' αὐτοῦ διορίζεται ὁ σεβασμ. μητροπολίτης Μόσχας κ. Βλαδίμηρος, ὃς θέλει ἔχει διάδοχον τοῦ θρόνου τὸν πανιερ. ἐπίσκοπον Σαράτωφ κ. Ἐρμογένη. Οἱ θρυλλοῦντες ταῦτα λέγουσιν ὅτι τοιοῦτοτρόπως ἀπομακρύνεται τῆς ἐνεργοῦς ὑπηρεσίας ὁ σεβασμι Πε-

τρουπόλεως κ. Ἀντώνιος, ἀποκλειόμενος συνε-
πῶς ἀπὸ ἐνδεχομένης πατριαρχικῆς ἐκλογῆς κα-
θὼς φιλελευθέρας πρεσβεύων ἀρχάς· ἀφ' ἑτέρου
ὁ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐπὶ κεφαλῆς καὶ ἐν
τῇ προεδρείᾳ τῆς ἱερᾶς διοικούσης Συνόδου τι-
θέμενος σεβασμ. μητροπολίτης Μόσχας κ. Βλα-
δίμηρος θεωρεῖται εἰς τῶν φανατικωτέρων καὶ
συντηρητικωτάτων ἱεραρχῶν τῆς Ρωσσίας. Καὶ
λέγονται μὲν ταῦτα καὶ παρόμοια καὶ γράφονται
καὶ πιστεύονται πιθανῶς ὑπὸ τινων. Ἀτυχῶς δὲ
τὰς φήμας ταύτας ὑποβοήθησεν ἡ τὴν 6 ἰανου-
αρίου διὰ τῶν ἐφημερίδων ἀγγελεῖσα εἰδησις
ὅτι, κατὰ τὴν τελευταίαν τῆς ἱερᾶς Συνόδου
συνεδρίαν, ὁ σεβασμ. Πετρουπόλεως ἔπαθε μι-
κρὰν παράλυσιν τῆς ἑτέρας τῶν χειρῶν, οἱ δὲ
ἱατροὶ γνωμοδοτοῦσιν ὅτι πρέπει ν' ἀπέλθῃ εἰς
Καύκασον, χάριν ἡσυχίας, ἐπὶ τινὰς μῆνας—
καὶ σημειωτέον ἐν μέσῳ χειμῶνι— καὶ ἐν τοιαύ-
τῃ ἀπουσίᾳ θέλει προεδρεύει τῆς Συνόδου ὁ
σεβ. μητροπολίτης Μόσχας.

Τὴν ἀλλοίωσιν καὶ τὰς μεταβολὰς ταύτας
ἀποδίδουσιν οἱ καλῶς τὰ πρόσωπα καὶ τὰ πράγ-
ματα γινώσκοντες (καὶ ἀπευχόμενοι τὴν πραγ-
μάτῳ τῶν θρυλλουμένων) εἰς ἕτερον παρά-
γοντα τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐν Ρωσσίᾳ κινήσεως,
ἀρτιφανῆ, πρωθιφερά Ἰωάννην Βοστόργωφ, ἀπο-
λαύοντο τινος φήμης διὰ τὴν εὐγλωττίαν ἐν τῷ
κηρύγματι τοῦ θείου λόγου, προεδρεύοντα δὲ
πολλῶν ἑταιριῶν θρησκευτικοπολιτικῶν, ἐπό-
πτην ὄντα σχολείων τινῶν καὶ, τὸ κυριώτερον,
κεκτημένον τὴν ἀγάπην καὶ τιμὴν τῆς παρού-
σης κυβερνήσεως Στολίπιν, φημιζόμενον διὰ τὴν
εἰς τὴν μοναρχίαν φανατικὴν προσκόλλησιν καὶ
πραγματικῶς ἀσκοῦντί τινα ἐπιρροὴν ἐπὶ τε
τῶν συγχρόνων θρησκευτικοπολιτικῶν ζητημά-
των καὶ ἐν τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς ἐν γένει ὁμί-
λοις ἐν Ρωσσίᾳ.

Ταῦτα αἱ φῆμαι, καὶ τὰς φήμας μεταδίδω-
σιν ἡμῖν ἡ ἐκ Μόσχας ἐπιστολή. Ὁμολογουμέ-
νως προξενεῖ θλίψιν οὐ μικρὰν ἡμῖν τὸ θρυλ-
ληθὲν τοῦτο πάθημα τοῦ σεβασμ. μητροπολίτου
Πετρουπόλεως κ. Ἀντωνίου, διαπύρως δ' εὐχό-
μεθα νὰ ἦ παροδικόν, καὶ ν' ἀναγγελθῇ ἡμῖν ὅτι
τὸ λυπηρὸν τοῦτο σύμβαμα παρεστάθῃ μεῖζον
τῆς πραγματικότητος. Ὁ σεβασμ. κ. Ἀντώνιος,
ἐνεκα πείρας καὶ γνώσεων, εὐγενείας αἰσθημά-
των καὶ ἀρχῶν, ὧν ὑπερέχει ἡ πρὸς τὸν ἀγίω-

τατον ἀποστολικὸν πατριαρχικὸν Οἰκουμενικὸν
Θρόνον κατ' ἐπίγνωσιν εὐλάβεια, ἐνεκεν εὐσε-
βείας ἀκραιφνοῦς, ἀποκλειούσης πᾶσαν ἐκ φα-
νατικῶν ἰδεῶν ἐπήρειαν, οὐ μόνον διὰ τὴν ἀγίω-
τάτην διοικοῦσαν Σύνοδον, ἀλλὰ διὰ πᾶσαν τὴν
ἐν Ρωσσίᾳ Ἐκκλησίαν ἣν χρησιμώτατος καὶ
ἔστι τοιοῦτος· ἡ δὲ ἀπὸ τῶν συνοδικῶν ἐργασιῶν
ἀπομάκρυνσις τοῦ διαπρεποῦς ἱεράρχου, δι' ἣν
θλίβονται πάντες οἱ τὴν ρωσικὴν Ἐκκλησίαν
πονοῦντες, θέλει λυπήσει πάντας τοὺς ὀρθοδό-
ξους, τοὺς φοβούμενους μὴ ἐκ τῶν ἀλλεπαλλή-
λων τούτων προσωπικῶν ἀλλοιώσεων καὶ μετα-
βολῶν, ἐν μέσῳ τῶν ξενηκούστων γενηρῶν καὶ
πολιτικῶν ἑτεροδιδασκαλιῶν τῶν ταραττουσῶν
τὰς εὐσεβόφρονας συνειδήσεις, προέλθωσιν ἀπο-
τελέσματα πολὺ διάφορα τῶν ἐλπιζομένων. Εἰ-
λικρινῶς ταῦτα φρονοῦντες εὐχόμεθα ὑπὲρ τῆς
εἰρήνης καὶ τοῦ κλέους καὶ τῆς εὐσταθείας τῆς
ἀγίας ρωσικῆς Ἐκκλησίας, ἥς εὐλαβοῦμεθα
τοὺς ἱεράρχας, τοὺς ὑπὲρ τῆς εἰρήνης ταύτης
μοχθήσαντας καὶ κοπιῶντας.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἱερὰ Σύνοδος. — Ἐπιστάντος τοῦ χρόνου
τῆς ἀνανεώσεως τῶν ἤδη συμπληρούντων τὴν
ἐν τῇ ἱερᾷ Συνόδῳ διετῇ παραμονὴν αὐτῶν,
ἐκλήθησαν ἀριστίνδην μὲν ὑπὸ τῆς Α. Θ. Π. τοῦ
οἰκουμενικοῦ πατριάρχου οἱ σεβασμ. μητροπο-
λίται Κυζίκου, Νικομηδείας καὶ Χίου, κατὰ δὲ
τοὺς ἐθνικοὺς κανονισμοὺς, ἀποφάσει τῆς ἱερᾶς
Συνόδου οἱ σεβασμ. μητροπολίται Νικοπόλεως
καὶ Πρεβέζης κ. Δωρόθεος, Διδυμοτείχου κ. Φι-
λάρετος καὶ Ἡλιουπόλεως Ταράσιος.

Ἡγεμονία Σάμου. — Ὁ νέος ἡγεμὸν τῆς
Σάμου ἔξοχ. Ἀνδρέας Ἐμμ. Κοπάσης, ὑποβάλ-
λων ἐκ Σάμου τὰς ἐπὶ ταῖς ἐορταῖς νῆκας αὐ-
τοῦ προσρήσεις πρὸς τὸν παναγιώτατον οἰκου-
μενικὸν πατριάρχην, ἐπικαλεῖται τὰς εὐχὰς αὐ-
τοῦ πρὸς ἐνίσχυσιν εἰς τὴν ὑψηλὴν ἀποστολὴν,
εἰς ἣν ἐκάλεσεν αὐτὸν ἡ εὐμένεια τοῦ μεγα-
λειοτάτου ἡμῶν ἀνακτοῦ. Δεξιόμενος ἐνταῦθα
τὰς πατριαρχικὰς εὐχὰς καὶ προσρήσεις διὰ τοῦ
πανοσιολ. Μ. πρωτοσυγκέλλου καὶ ἐπειγόμενος
πρὸς ἀναχώρησιν, ἐκφράζει νῦν ἐγγράφως τὴν
εὐγνωμοσύνην αὐτοῦ, βεβαιοῖ δ' ὅτι πᾶσας τὰς
προσπαθείας καὶ δυνάμεις θ' ἀφιερώσῃ εἰς τὴν

πιστὴν, ἀπαρέγκλιτον, ἀκριβὴ καὶ εὖορκον τῶν καθηκόντων ἐκπλήρωσιν, συνωδὰ ταῖς ἀγαθαῖς βουλαῖς τῆς Α. Α. Μ. τοῦ σεπτοῦ ἡμῶν ἀνακτος τοῦ διακάως ἐπιποθοῦντος τὴν εὐημερίαν τῆς Σάμου». Διὰ τῆς υἱικῆς ἐπιστολῆς αὐτοῦ ὁ ἡγεμὼν ὑποβάλλει τὰς διαπύρους εὐχὰς αὐτοῦ, ὅπως ὁ Ὑψίστος διατηρῇ τὴν Α. Θ. Παναγιότητα ἐπὶ τοῦ πατριαρχικοῦ οἰκουμενικοῦ θρόνου ἐπὶ μῆκιστον ἐν ὑγείᾳ ἀδιαλείπτῳ.

Καταστατικαὶ εἰδήσεις.—Ἐν τῷ σημερινῷ φύλλῳ ἡμῶν ἐκδίδομεν τὰς καταστατικὰς εἰδήσεις τοῦ Ληξιαρχικοῦ Γραφείου (ἔτους 1906), Μοναστηριακῆς Ἐπιτροπῆς (1906 καὶ 1907) καὶ Α' πατριαρχικοῦ Γραφείου τοῦ 1907, ἥδη ἐκδοθεῖσων ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ τῆς τοῦ ἔτους 1906 (ἐφ' ἧς ἀνεγράφη, κατὰ παραδρομὴν, ἔτος 1907 ἀντὶ τοῦ 1906).

Ἱερὰ μονὴ Σινᾶ.—Ἐντολῇ τοῦ σεβασμ. ἀρχιεπισκόπου Σινᾶ, ὁ πρῶν ἐν Σμύρνῃ καὶ νῦν ἐνταῦθα ἐπίτροπος τῆς τοῦ Σινᾶ μονῆς πανοσιολγ. ἀρχιμ. κ. Νικόδημος ἀνεχώρησεν εἰς Σμύρνην τὴν τρίτην, πρὸς διεκπεραίωσιν ὑποθέσεων τινῶν τῆς ἱερᾶς μονῆς ἀνατεθεισῶν αὐτῷ. Τὸ Μετόχιον θέλει διευθύνει κατὰ τὴν ἀπουσίαν αὐτοῦ ὁ μουσικολογ. διάκονος κ. Ἰωακείμ Πατρογιάννης, ὁ ἐκ τῆς σιναϊτικῆς ἀδελφότητος.

Ἁγίον Ὅρος.—Κατὰ τὰς τῇ προπαραελθούσῃ ἐβδομάδι γενομένας ἀρχαιρεσίας ἐν Ἁγίῳ Ὄρει, ἀνεδείχθησαν αἱ ἀρχαὶ τινῶν μονῶν, ὅσαι ἐκλέγουσιν ἐπίτροπους ἢ συμβούλους ἡγουμένων. Ἀνεδείχθησαν δ' ἐπίτροποι Λαύρας οἱ προηγούμενοι Κύριλλος καὶ Ἀμφιλόχιος· ἀντιπρόσωπος ἐν Καρεαῖς ἀρχιμ. Χρυσόστομος—Βατοπεδίου ἐπίτροποι γέρον Κοσμάς καὶ προηγούμενος Γερμανός· ἀντιπρόσωπος ἐν Καρεαῖς γέρον Σπυρίδων—Παντοκράτορος ἐπίτροποι ἀρχιμ. Στέφανος καὶ προηγούμενος Γρηγόριος· ἀντιπρόσωπος γέρον Συνέσιος, ὁ καὶ ἐπιστάτης—Ἐηροποτάμου ἐπίτροποι προηγούμενοι Εὐγένιος καὶ Ἀνθίμος· ἀντιπρόσωπος προηγούμενος Εὐδόκιμος—Ζωγράφου σύμβουλοι τοῦ ἡγουμένου Βησσαρίων καὶ Ναθαναὴλ—Δοχειαρίου ἐπίτροποι γέρον Δανιὴλ καὶ γέρον Ἐλευθέριος· ἀντιπρόσωπος προηγούμενος Σωφρόνιος—Φιλοθέου ἐπίτροποι διάκονος Συνέσιος καὶ γέρον Στέφανος· ἀντιπρόσωπος ἀρχιμ. Θεοδόσιος—Σταυρονικήτα ἐπίτροποι προηγούμενος Ἐλευθέριος καὶ διάκονος Συνέσιος· ἀντιπρόσωπος

γέρον Γαβριὴλ—Κωσταμονίτου σύμβουλοι τοῦ ἡγουμένου Μόδεστος ἱερομόναχος καὶ γέρον Θεοφάνης· ἀντιπρόσωπος γέρον Πολύκαρπος.—Ἐν τῇ ἱερᾷ μονῇ τῶν Ἰδίων ἀπεβίωσε τῇ 8 ἰανουαρίου τούτου ὁ ἀρχαιότερος τῶν τῆς μοναστηριακῆς συνάξεως προηγούμενος Διονύσιος Παπαστεφανόπουλος, ἐν ἡλικίᾳ ἐννεήκοντα ἐτῶν. Ἐκ Πατρῶν τῆς Πελοποννήσου καταγόμενος, ἐχρημάτισε μοναχὸς ἐν τινι μονῇ τῆς Ἑλλάδος, εἶτα δὲ προσῆλθεν εἰς τὴν τῶν Ἰδίων, ἐπὶ πεντηκονταετίαν περίπου μονάσας καὶ πολυτάκης χρηματίσας ἐπίτροπος αὐτῆς ὡς καὶ ἀντιπρόσωπος παρὰ τῇ ἱερᾷ Κοινότητι.

Ὀνοματικαὶ ἐορταί.—Προχθές, 17 μεσοῦντος, αἱ πατριαρχικαὶ εὐχαὶ πρὸς τοὺς ἐορτάζοντας τῶν ὁμογενῶν διεβιβάσθησαν, διὰ μὲν τοῦ πανοσιολγ. Μ. ἀρχιεπισκόπου τῷ ἐκ τῶν πρώην μελῶν τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου τραπεζίτῃ κ. Ἀντ. Σούρλῳ, διὰ δὲ τοῦ ἱερολογ. δευτερεύοντος τοῖς κκ. Α. Οἰκιάδῃ, καπικεχαγῇ τῶν Πατριαρχείων, Α. Δάλλῳ, ἱατρῷ, Α. Γραμματοπούλῳ, διερμηνεῖ τῆς ρωσικῆς πρεσβείας καὶ τῷ Μ. πριμικυρίῳ κ. Α. Γαζιάδῃ.—Χθές αὐτοπροσώπως ἡ Α. Θ. Π. ἐπεσκέψατο τοὺς ἐορτάζοντας σεβ. μητροπολ. Κυζίκου κ. Ἀθανάσιον καὶ Ἰκονίου κ. Ἀθανάσιον, ὡς καὶ τὸν πανοσιολγ. ἀρχιγραμματέα τῆς ἱερᾶς Συνόδου ἀρχιμ. κ. Ἀθ. Πιπέρην, τηλεγραφικῶς δὲ συνεχάρη τοῖς πανιερ. Ἀδριανουπόλεως κ. Κυρίλλῳ καὶ Μιτυλήνης κ. Κυρίλλῳ, καὶ διὰ τοῦ ἱερολογ. δευτερεύοντος ἠΰξατο τὰ δέοντα τοῖς κκ. Ἀθ. Πινιατόρφ καὶ Ἀθ. Ἀποστολίδῃ, δικηγόροις.

Ἐπισκέψεις.—Τὴν ἐβδομάδα ταύτην ἐπεσκέψαντο τὴν Α. Θ. Παναγιότητα ὁ διπλωματικὸς πρέκτωρ τοῦ Μαυροβουνίου καὶ ἡ σύζυγος τοῦ ἐξοχ. ἡγεμόνος τῆς Σάμου Α. Κοπάση ἐφέντη μετὰ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς ἡγεμονίας ταύτης Ἀλ. Γάγκου ἐφέντη.—Τῇ δὲ κυριακῇ ὁ ἐρίτιμος κ. Εὐστ. Εὐγενίδης μετὰ τῆς συζύγου αὐτοῦ, οὗς αὐθημερόν ἡ Α. Θ. Π. ἀντεπεσκέψατο.

Πατριαρχικαὶ εὐχαί.—Τελουμένης χθές ἐν Ἐυλοπόρτῃ τῆς κηδείας τῆς μακαρίτιδος Ἀγγελικῆς Ι. Σαραφοπούλου, μητρὸς τοῦ ἐν τῷ πατριαρχικῷ τυπογραφείῳ ἀπὸ εἰκοσιτριῶν ἐτῶν ἐμπόνως ἐργαζομένου κ. Βασ. Σαραφοπούλου, τὰς ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς μεταστάσης εὐχὰς τῆς Α. Θ. Παναγιότητος ἡρμήνευσε τοῖς πενθοῦσι τέκνοις αὐτῆς ὁ ἐκ τῶν πατριαρχικῶν διακόνων ἱερολογ. κ. Εἰρηναῖος Παπαδόπουλος.

Κατάλογος ἐκλεξίμων.—Ἐν τῷ κώδῃκι τῶν

δι' ἁρχιερατικῶν ἐκλεξίμων κατεγράφησαν ἄρτι οἱ πανοσ. Κωνστ. Ρούτης, ἁρχιερατικὸς ἐπίτροπος ἐν Δράμα, Μελέτιος Χρηστίδης ἐν Ἀτταλείᾳ καὶ Ἰάκωβος ἁρχιδιάκονος τοῦ πανιερ. μητροπολίτου Σμύρνης, τελειόφοιτοι καὶ οἱ τρεῖς τῆς ἐν Χάλκῃ Θεολογικῆς Σχολῆς.

ΑΙ ΕΝ ΡΩΣΣΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ ἐγένοντο θέμα λόγου καὶ ἄλλοτε ἐν τῇ «Ἐκκλησιᾷ», κατὰ καθήκον δ' ἐπηνέσαμεν τὸν ἅγιον ζῆλον, ὃν ὑπὲρ ἐδραιώσεως καὶ νομίμου συμπήξεως αὐτῶν καταβάλλουσιν οἱ ἀξιότιμοι καὶ φιλογενεῖς ἐν αὐταῖς πρόκριτοι, ὧν τὰς τόσῃ κοινωφελεῖς ἐνεργείας ὑποστηρίζουσι, κατὰ τὸ δυνατόν, οἱ ταύτας συναναποτελοῦντες ὁμογενεῖς χορηγοῦντες ὑπὲρ ἀναγέρσεως ἱερῶν ναῶν καὶ συντηρήσεως σχολείων, ἐπευλογοῦσιν οἱ ἱερώτατοι ἁρχιερεῖς τῆς ἁγίας ὀρθοδόξου Ρωσικῆς Ἐκκλησίας, ἐπιδοκιμάζει δ' ἡ κυβερνήσις τῶν εὐσεβεστάτων τσάρων. Καὶ ὅπου μὲν ἑλληνικαὶ κοινότητες ὑπάρχουσιν ἀριθμοῦσαι μέλη πολλὰ, προσδόκιμος ἡ παρ' αὐταῖς ἀξιοπρεπὴς συντήρησις ἱερέως καὶ διδασκάλου, καὶ ναοῦ καὶ σχολείου· θαυμασμὸν ὅμως ἐλκύουσι καὶ προκαλοῦσιν οἱ εὐγενεῖς ἐν τούτῳ ἀγῶνες τῶν μικρὰς συγκροτούντων κοινότητος, ὅταν οὗτοι συμπληρώσωσιν οἰκοδομὴν ναοῦ καὶ ἐπιτύχωσι τῆς ἀπροσκόπτου συντηρήσεως σχολείου.—Τὸν θαυμασμὸν ἡμῶν καὶ πολλοὺς τοὺς ἐπαίνους ἐφείλκυεν ἡ παρὰ τῇ Μαϊκόπῃ κοινότης Χουνάτσкас, ἐξήκοντα οἰκογενεῖας ἀριθμοῦσα τουρκογλώσσους, ἀπελθούσας πρὸ τριακονταετίας ἐκ τῶν περὶ τὴν Ἀμισὸν χωρίων καὶ κατορθώσασα τέλος πάντων, ἐνεργεία τοῦ αἰδεσιμ. αὐτῆς ἱερέως κ. Γεωργίου Ὁρφανίδου, νὰ ἴδῃ συμπληρούμενον τὸν ναὸν τῆς κοινότητος καὶ ἐγκαινιζόμενον, ἀδείᾳ τοῦ παν. ἐπισκόπου Σταυροπόλεως κ. Ἀγαθοδώρου, κατὰ τὸν παρελθόντα ὀκτώβριον.

Ἐξήκοντα μόνον ἑλληνικαὶ οἰκογένειαι, εὐτυχήσασαι νὰ τύχωσι καὶ τῆς πατρικῆς εὐνοίας τοῦ πανιερ. ἐπισκόπου Σταυροπόλεως, διδάσκουσι τὰς ὑπερεβδομήκοντα τοῦ Καυκάσου ἑλληνικὰς κοινότητας τί δύναται νὰ πράξῃ συναίσθημα θρησκευτικὸν ἀγνὸν καὶ πατριωτισμὸς ἀπροσποίητος. Χαίρομεν δ' ὅτι πρὸς ἀφύπνισιν ἀμφοτέρων καρποφόρως συντελεῖ ἡ καλλίστη ἐν Ὁδησσῷ ἑλληνικὴ ἡμερηῖς «Κόσμος», ὑπηρεσίαν οὕτως ὁσίαν καὶ μεγάλην τῇ τε Ἐκκλησίᾳ καὶ τῷ εὐσεβεῖ ἡμῶν γένει προσφέρουσα καὶ πάσης ὑποστηρίξεως ἠθικῆς καὶ ὑλικῆς ἀ-

ξία καθισταμένη καὶ διὰ τοῦτο, καθὼς καὶ διὰ τὰς ἀκριβεῖς εἰδήσεις καὶ διὰ τὰς ἀθολώτους κρίσεις περὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἡμῶν πραγμάτων.

Εὐγενὲς προῶξις. — Ὑπὸ τὸν αὐτὸν τίτλον πρὸ τριῶν περίπου ἐβδομάδων ἀνηγγείλαμεν εὐγενῇ διαβήματι λογίων τινῶν ὁμογενῶν πρὸς συνάθροισιν χρηματικῶν ποσοῦ χρησιμεύοντος εἰς ἐξαγορὰν ἀπὸ χειρῶν τοκογλύφων τῆς ἀξιολόγου βιβλιοθήκης τοῦ διαπρεποῦς βυζαντινολόγου κ. Κ. Ν. Σάθας· καὶ συνήχθη μὲν ἐνταῦθα μέχρι σήμερον τὸ τρίτον τοῦ πρὸς ἀπολύτρωσιν τῆς βιβλιοθήκης ἀπαιτουμένου ποσοῦ, γεννικότερον δέ τι ἐγένετο ἐν Ἀθήναις καὶ Παρισίοις, καίτοι τὴν ἐκ Παρισίων πρότασιν ἀγορᾶς τοιοῦτοτρόπου καὶ ὠφελεῖς εἶ· τινὰ βιβλιοθήκην τῶν Ἀθηνῶν ἀπέκρουσεν ὁ κ. Σάθας, μὴ θέλων νὰ δεσμεύῃ τὴν θέλησιν τῶν ἐνταῦθα πρὸς προαίρεσιν τῆς βιβλιοθήκης ὅπου ἂν ἤθελον ὀρίσει οἱ συνεισενεγκόντες. Ἀλλ' ἐσχάτως ἡ πρότασις τῆς Βουλῆς τῶν ἑλλήνων χορηγούσης τῷ χαλεκντέρῳ μεσχιωνολόγῳ εἰκοσακισχίλια φράγκα ἐπέβηκε τῷ κ. Σάθας, ἀπαλλάξαντι τῆς αἰχμαλωσίας, τὴν ἐκχώρησιν τῆς συλλογῆς τῶν βιβλίων εἰς τὴν βιβλιοθήκην τῆς Βουλῆς, καίτοι πρὸ τινῶν ἐτῶν ἢ ἐν Βενετίᾳ ἑλληνικὴ κοινότης προσήνεγκε δεκαεξὶ χιλ. φράγκων ἀγοράζουσα αὐτήν. Γνωστὸν δ' ὅτι ὁ κ. Σάθας, δις χιλίους τόμους πρὸ τριακονταετίας ἐδωρήσατο ἐκ τῆς ἰδίας βιβλιοθήκης εἰς τὴν τῆς Βουλῆς.

Τοῦτο τῷ πανάγιωτάτῳ οἰκομενικῷ πατριάρχῃ εὐγνωμόνως ἀγγέλλων ὁ κ. Σάθας παρακαλεῖ νὰ χρησιμοποιηθῇ τὸ μέχρι τοῦδε συλλεγὲν ποσὸν ἀπὸ συνεισφορῶν ἰδιωτῶν πρὸς ἐκτύπωσιν δύο τόμων καὶ συμπλήρωσιν τῆς «Μεσχιωνικῆς Βιβλιοθήκης» αὐτοῦ, ἀφιερουμένων τῇ Α. Θ. Π. καὶ τοῖς συνεισενεγκούσιν. Οὕτως ὁ φιλόπονος ἐκδότης τῆς «Βιβλιοθήκης» ταύτης συμφρονεῖ τῇ «Ἐκκλησιαστικῇ Ἀλήθειᾳ», ἥτις ἔγραφε παρελθόντος ἔτους ὅτι πολὺ περισσότερον τῶν ὑπὲρ τῇ 31 δεκεμβρίου τῆς βιβλιοθήκης προσφορῶν ἤθελον συγκινήσει ἡμᾶς προσφοραὶ ὑπὲρ αὐτοῦ τοῦ κατόχου αὐτῆς, ἀναγκάζοντες νὰ διανεμῇ χάριν μελετῶν ἐν Παρισίοις, καὶ μὴ θέλοντες νὰ διαμένῃ παρ' ἡμῖν.

ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΙΣ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΤΗΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ
ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

Εὐχριστῶ τῷ γράψαντι τὴν ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 6 τῆς 9 ἰανουαρίου φύλλῳ τῆς «Κωνσταντινουπόλεως» ἀπάντησιν εἰς τοὺς περὶ ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς ὕθλους

τῆς «Βυζαντινῆς Ἐπιθεωρήσεως» διότι ἀπήλλαξέ με ἐνός κόπου· τοῦτο μόνον παρατηρῶ εἰς τὸν ἐπικριτὴν μου τὴν διευθυντὴν τῆς ἐφημερίδος ταύτης ὅτι ἔδει νὰ γνωρίσῃ αὐτολεξεῖ εἰς τὸ δημόσιον καὶ τὰς κανονικὰς ἐκείνας διατάξεις, αἵτινες ἀπαγορεύουσι τὸ ψάλλειν μελωδικῶς τὰ λεγόμενα λειτουργικὰ κατὰ τὰς ἱερὰς λειτουργίας. Εὐχαριστῶ ὅμως οὐδὲν ἤττον καὶ τοῦτο καί περ δυσμενῶς κρίναντι τὸ ἐμὸν ἔργον διότι ἀνέφλεξε παλαιὸν μου πόθον τοῦ νὰ ποιήσωμαι δημοσίᾳ σύντομον ἐπισκόπησιν τῆς κατὰστάσεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ καταρρίπτων ἀπηρχαιωμένους ἱεροψαλτικὰς προλήψεις, εἴτε ἐκ συμφέροντος, εἴτε ἐξ ἀγνοίας προερχομένας, νὰ ἀποκαταστήσω τὸ ζήτημα εἰς τὴν ἐμπρέπουσαν περιωπὴν, ἀφ' ἧς δέον νὰ ἐκπορεύηται πᾶσα περὶ αὐτῆς σκέψις εἰς τὸ μέλλον.

Ποίαν τινὰ ἀπὸ ἱστορικῆς ὀψεως ἔχω γνώμην περὶ τῆς ἐκκλ. ἡμῶν μουσικῆς ἐξέθηκα οὐ πρὸ πολλοῦ ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς «Ἑκκλ. Ἀληθείας»· ὅτι δηλαδὴ ἡ μουσικὴ ἦν ἐκληροδότησαν ἡμῖν οἱ μετὰ τὴν ἄλωσιν χρόνοι, ἡ ἐμμελής δηλονότι, διεπλάσθη ἔνεκα λόγων ἱστορικῶν ἐν τοῖς μοναστηρίοις κακεῖθεν μετεκομισθῆ μετὰ καὶ τῆς τυπικῆς διατάξεως εἰς τὰς πόλεις ὡς καὶ αὐτὸς ὁ Χρυσάνθος ὁμολογεῖ ἐν τοῖς προλεγόμενοις τοῦ Μεγ. Θεωρητικοῦ καὶ καθ' ὃ καὶ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα ἀφ' ἐαυτοῦ λαλεῖ διὰ τῶν νυσταλέων καὶ μακροσκελεστάτων μελωδιῶν, ὧν οὐδαμῶς εἶχεν ἀνάγκην τὸ ἐκκλησιασμὰ τῶν πόλεων.

Τὴν τοιαύτην μουσικὴν, ἀποκειμένην κατὰ τὴν ἐξήγησιν τῶν τριῶν διδασκάλων εἰς πολλοὺς καὶ ὀγκώδεις τόμους ἔχρηστον ἐν τῇ ἐνταῦθα βιβλιοθήκῃ τοῦ Π. Τάφου οὐδέποτε διέλιπον μετασκευάζοντες ἐπὶ τὸ συντομώτερον ἀπὸ δύο περίπου ἑκατονταετηρίδων οἱ μουσικοὶ τῆς Μεγάλῃς Ἑκκλησίας συνωδὰ πρὸς τὸ πνεῦμα καὶ τὰς ἀπαιτήσεις τῶν καιρῶν, μὴ ἀφιστάμενοι μὲν τῆς ἱερᾶς παραδόσεως, ἀλλὰ καὶ μὴ μένοντες ὅπως ἀνεπηρέαστοι ἀπὸ τοῦ περιβάλλοντος καὶ ἀπὸ τοῦ ἐν γένει βίου τῆς ἰδίας ἐποχῆς. Διὰ τοῦτο δὲ ἅπαν τὸ σήμερον ὑπάρχον μουσικὸν καθεστὼς ἐν τῇ Μεγ. τοῦ Χριστοῦ Ἑκκλησίᾳ εἶναι δημιούργημα τῶν ἀπὸ τοῦ 1750 μουσικοδιδασκάλων, μὴ ἀπαλλαγέν ὅμως τελείως τῆς μοναστηριακῆς ποδοκᾶκης. Καὶ ὄντως, ἐὰν ἐξαίρεθῇ τὸ σύντομον εἰρμολογικὸν λεγόμενον ἄσμα, ὅπερ δύναται νὰ θεωρηθῇ ἀληθινὴ ἀπόμοιρα τῆς βυζαντινῆς ἐποχῆς, ἡ λοιπὴ μουσικὴ τῆς Ἑκκλησίας εἶναι τι βαρὺ καὶ δυσκίνητον, καταπονοῦν τὸ πνεῦμα καὶ ἐξαντλοῦν τὴν ὑπομονήν, πολλαχοῦ δὲ καὶ ὀζει κακοήχου ξενισμοῦ, ἐπὶ ζημίᾳ τοῦ σκοποῦ, ὃν ἐπιδιώκει.

Τὴν ἐπήρειαν τῶν δυσχειμέρων καιρῶν καὶ περιστάσεων ὑπέστη βεβαίως ἐκ παραλλήλου καὶ τὸ ἐκτελεστικὸν τῆς μουσικῆς· διότι τοὺς ἄλλοτε πολυμεεῖς ἐν τῇ Μ. Ἑκκλησίᾳ χοροὺς ἡ ἔνδεια καὶ κακοδαιμονία περιέστειλεν εἰς δύο μόνον πρόσωπα προσπαθοῦντα ν' ἀναπληρώσωσι τὸ ἐλλείπον διὰ τῶν τυχόντων κακοφῶν πολλὰκις καὶ ὅπως ἄδαων καὶ ἀκαταρτίστων παιδων.

Τῶν πραγμάτων οὕτως ἐχόντων, ὑπάρχουσιν οἱ ἀφελῶς φρονούντες καὶ δοξάζοντες ὅτι ἡ μουσικὴ τῆς Μ. τοῦ Χ. Ἑκκλησίας εὕρηται κατὰ πάντα εἰς τὸ ἀκρότατον τῆς ἀκμῆς σημεῖον καὶ ὅτι βεβηλοῦσιν αὐτὴν οἱ ἐπιβάλλοντες χεῖρα εἴτε περὶ τὸ πλαστικόν, εἴτε περὶ τὸ ἐκτελεστικόν αὐτῆς μέρος, ἀντιθέτως πρὸς ἡμᾶς πιστεύοντας καὶ διακηρύσσοντας ὅτι αὕτη δεῖται ποικίλης ἀναμορφώσεως καὶ διαρρυθμίσεως, οὐχὶ βεβαίως εἰκὴ καὶ ὡς ἔτυχεν ἄλλ' ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ παρελθόντος καὶ κατὰ τὸ παράδειγμα τῶν ἀρχαιοτέρων μουσικοδιδασκάλων τῆς Μεγ. Ἑκκλησίας, ὅτινες καὶ διὰ τοῦτο εἰσὶν ἄξιοι τιμῆς ὅτι, τὴν παραληφθεῖσαν ἱερὰν παράδοσιν ἐτήρησαν ὅσον κατ' ἄνθρωπον δυνατόν, μὴ ἀποσχόντες τοῦ ἀποτυπῶσαι ἕκαστος ἐν τοῖς ἑαυτοῦ ἔργοις καὶ τὴν ἰδίαν καλλιτεχνικὴν ψυχὴν καὶ συνείδησιν.

Παρὰ τῇ ἐργασίᾳ ὅμως ταύτῃ τῇ θεοφιλεῖ καὶ εὐσυνειδήτῳ διεξάγεται ἐν τοῖς ἐσχάτοις ἰδίᾳ τούτοις χρόνοις παρὰ μερίδος ἱεροψαλτῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως κούφως καὶ ματαιοδόξως ἐτέρου εἶδους ἐργασία ἣτις ἀποτελεῖ αὐτόχρημα βεβήλωσιν καὶ διαστροφὴν τῆς πατροπαραδότου μουσικῆς καὶ καθ' ἧς δέον νὰ στραφῶσιν αἱ ἐπιθέσεις σύμπαντος τοῦ ἀμελολήπτου ὁμογενοῦς τύπου μετὰ καὶ τῶν αὐστηροτέρων ἀπαγορευτικῶν μέτρων τῆς ἀνωτάτης ἐκκλησιαστικῆς ἡμῶν ἀρχῆς.

Μουσικὴ κωτίλη καὶ κορδακίζουσα ἄξιζα τοῦ ἥθους καὶ τῆς ἀγωγῆς καὶ τῆς μορφώσεως τῶν ἐπιτηδευόντων αὐτὴν εἰσερπύσασα ἐν τοῖς περιβάλοις ἱερῶν τινῶν νῶν λυμάνεται τὰς ἀκοὰς τῶν ἐκκλησιαζομένων· περιβεβλημένη δὲ ποικίλα ρακώματα διακωμῶδει ἀνευλαβῶς τὸ σεμνὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς καὶ πρᾶγμα καὶ ὄνομα, ὅπερ ὑποκρίνεται καὶ πρὸς ὃ οὐδὲν τὸ κοινὸν ἱστορικῶς τε καὶ τεχνικῶς ἔχει, οἱ μῦσται δὲ καὶ ἱεροφάνται τῆς ἀκολάστου ταύτης μουσικῆς οἱ ἀπὸ μορφώσεως καὶ ἀνατροφῆς μουσικῆς παραπαλόντες, αὐτοχειροτόνητοι καθηγηταὶ καὶ διδάσκαλοι καθιστάμενοι, οὐ μόνον χεῖρον τὸ κακόνόσημέραι ἀπεργάζονται, οὐ μόνον ἀφθονα παρέχουσι καὶ δίκαια τὰ ἐπιχειρήματα τοῖς οὕτως ἢ ἄλλως προκατειλημμένοις καὶ ζητοῦσι τὴν κατάλυσιν τῆς πατροπαραδότου μουσικῆς, οὐ

μόνον τὴν κατάκρισιν καὶ τὴν βδελυγμίαν τοῦ ἐπαίον-
τος κόσμου ἐπικυζάνουσιν ἀλλὰ καὶ ἀναισθητοῦντες
πρὸς τὰῦτα πάντα ἐξεγείρονται κατὰ πάσης συνετῆς
καὶ δικαίας καὶ λογικῆς ἐργασίας καὶ συσσωματοῦνται
κατ' αὐτῆς ὡς κατ' ἐχθροῦ κοινοῦ καὶ ἐπιβούλου εἰς τὰ
εὐδὴλα συμφέροντα τῆς ὁμάδος αὐτῶν.

Ἀνάγκη λοιπὸν νὰ γνωσθῇ εἰς τὸ ὁμογενὲς δημόσιον
ὅτι οἱ ἄνθρωποι οὗτοι καὶ τὸ ἔκφυλον ἔργον αὐτῶν οὐ-
δεμίαν ἔχουσι σχέσιν πρὸς τὴν πατροπαράδοτον βυζαν-
τινὴν ἐκκλησιαστικὴν μουσικὴν καὶ ὅτι αὕτη οὐδέποτε
ἔσχε χείρωνα τούτων ἐχθρόν καὶ διώκτην. Ἀνάγκη νὰ
γνωσθῇ ὅτι τὰ ἀπειρόκαλα καὶ κατὰ νόημα δῆθεν **δο-**
ξαστικά, καὶ αἱ κορδακικαὶ **δοξολογίαι**, καὶ τὰ
ὀργιαστικά **δύναμις**, καὶ οἱ κακὸς ἦλοι ἀμανέες τῶν
χερουβικῶν, καὶ τὰ κανελιδικά **Κύριε ἐλέησον**,
καὶ τὰ ποικιλόληχα **λειτουργικά**, καὶ ὅλος ὁ λοιπὸς
ἔσμός τῶν πολυνύμων **μακαρίων** καὶ **φασηλίων**
δὲν εἶναι ἡ μουσικὴ, ἢ νῦν οὐκ ὀφείλει ποτε πρὸς δοξο-
λογησιν τοῦ Ἰησοῦ τοῦ ἡμέτερον Γένους ἀνάγκη νὰ
γνωσθῇ ὅτι αἱ μεγάλα καὶ ὑπερύψηλοι καὶ μυστηριώ-
δεις θεωρίαι περὶ μέλλοντος καὶ ἐλάσσοντος τόνου, καὶ αἱ
διὰ μεγάλου σχήμων ταμπουρίων καὶ μονοχόρδων τῆς
χορδῆς κατατμήσεις, καὶ αἱ φανταστικαὶ παραστάσεις
τῶν τριτημορίων καὶ τεταρτημορίων τοῦ τόνου καὶ
ἡ πολλὰ πλὴ συνυπήχησις τοῦ ἴσου, καὶ ὅσα ἄλλα
φαντασία νοσηρὰ καὶ διάνοια ὑπὸ τύφου καὶ πλάνης
καὶ ἀμαθείας ἐσκοτισμένη δύναται ἐπινοῆσαι ἢ καὶ
ὑπὲρ δύναμιν ἀποτολμῆσαι, εἰσὶ οὐχὶ στοιχεῖα συμ-
βάλλοντα εἴτε εἰς προαγωγὴν τῆς θεωρίας εἴτε εἰς βελ-
τίωσιν τῆς πράξεως εἴτε εἰς συστηματοποίησιν τῆς
διδασκαλίας, ἀλλ' εἰσὶ μέσα πρόχειρα, δι' ὧν πᾶς τις
ἀταλαιπώρως καὶ ἀπονητὶ διδάσκαλος καὶ καθηγη-
τῆς ἀναδείκνυται, **τὰ τέθριππα ἐλαύνων τῆς**
μουσικῆς, κατὰ τὸν Σχμοσατέα.

Ταῦτα γράψας σκοπὸν δὲν προθέμην νὰ θίξω πρό-
σωπα, ἀλλὰ νὰ ἐκθέσω κατὰστάσιν καὶ τρικλοντα-
τῇ ἐκ ταύτης πορίσματα καὶ σκέψεις, λυπούμενος ὅτι
τὰ πράγματα συγχέονται πολλὰ καὶ ἡ εὐχὴ τῆς
μουσικῆς κρίνεται εἴτε ὑπὸ καλῶν ἀναρμονίων τολ-
μηρῶς ἐπεμβαινόντων καὶ ἀποφαινομένων γνώμην περὶ
μουσικῶν ζητημάτων. ὡς εἰ ἀπεφαίνοντο περὶ τοῦ ἰδίου
ἐπαγγέλματος, εἴτε ἐξ ἀντιλήψεως σφικτερᾶς σχηματι-
ζομένης ἀπὸ τῶν χερίστων θερχπόντων καὶ ἐκτελε-
στῶν τῆς ἱερᾶς τέχνης ἀποφεύγων δὲ τὸ εἰσελθεῖν εἰς
πλείους λεπτομερείας καὶ εἰς μᾶλλον συγκεκριμένα
πράγματα, ἔχω δι' ἐλπίδος ὅτι τὰ ὀλίγα ταῦτα θὰ ἐ-
φελκύσωσιν τὴν προσοχὴν εἰ μὴ τινος ἄλλου ἀλλὰ γε τῶν
συγκροτούντων τὸν Ἐκκλ. Μουσικὸν Σύλλογον καὶ θὰ

χρησιμεύσωσιν αὐτοῖς ὡς ἀφετηρίᾳ καὶ βάσει σκέψεων
εἰς τὰ ἀφορῶντα τὸ μέλλον τῆς ἐκκλ. ἡμῶν μουσικῆς.

M. B.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Πνευματικὸν δικαστήριον

Ὁ Χρῆστος Βηπιδίου, χριστιανὸς ὀρθόδοξος, ὑπὸ πλάγιον ὄνομα, τῶς μὲν κάτοικος Κωνσταντινουπόλεως (Κοντοσκαλίου),
νῦν δὲ ἀγνώστου διαμονῆς καὶ ἐπαγγέλματος, καλεῖται ὅπως
τὴν πρώτην δικάσιμον δευτέραν καὶ ὥραν 8 εὐρωπαϊστὶ π. μ.
μετὰ παρέλευσιν τριάκοντα καὶ μίᾳς ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώ-
της δημοσιεύσεως τῆς παρούσης κλήσεως, ἐμφανισθῇ εἴτε αὐ-
τοπροσώπως εἴτε δι' ἀντιπροσώπου νομίμως διορισμένου, πρὸ
τοῦ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις πνευματικοῦ δικαστηρίου, ὡς ἐναγόμε-
νος ὑπὸ τῆς ἐκ τοῦ γυναικῆς Βασιλικῆς Χρήστου τὸ γένος
Γεωργίου Γεωργιάδου, χριστιανῆς ὀρθόδοξου, ὑπὸ πλάγιον ὄνομα,
κατοίκου Κοντοσκαλίου Κων)πόλεως (ἐνορίας Ἀγίας
Κυριακῆς, τὰ γυναικεῖα μετερχομένης, ἐπὶ διαζεύξει Ἀλλως
ἢ κατ' αὐτοῦ περὶ διαζυγίου ἀγωγὴ δικασθῆσεται ἐρήμην
αὐτοῦ.

Ἡ παρούσα κλῆσις δημοσιευθήσεται τρίς κατὰ συνέχειαν
διὰ τῶν ἐν Κων)πόλει ἐκδιδομένων φύλλων «Ἐκκλησιαστικῆς
Ἀληθείας» καὶ «Πρωίας»

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις τῇ 12 δεκεμβρίου 1907

Ὁ προεδρεύων

+ Ὁ Μ. πρωτοσύγκελλος ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

Ὁ Α' γραμματεὺς

ΑΡΜΟΔΙΟΣ Δ. ΧΑΜΟΥΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Πνευματικὸν δικαστήριον

Ὁ Γεώργιος Χαρχαντζῆς, χριστιανὸς ὀρθόδοξος, ἄνευ ἐρ-
γου, τῶς μὲν κάτοικος Πύργου τῆς ἐπαρχίας Ἀργιολοῦ, ἤδη
ἀγνώστου διαμονῆς καὶ ἐπαγγέλματος, καλεῖται ὅπως τὴν πρώ-
την δικάσιμον δευτέραν καὶ ὥραν 8ην εὐρωπαϊστὶ π. μ. μετὰ
παρέλευσιν τριάκοντα καὶ μίᾳς ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης δημο-
σιεύσεως τῆς παρούσης κλήσεως ἐμφανισθῇ εἴτε αὐτοπροσώπως
εἴτε δι' ἀντιπροσώπου νομίμως διορισμένου πρὸ τοῦ ἐν τοῖς
Πατριαρχείοις πνευματικοῦ δικαστηρίου, ὡς ἐναγόμενος ὑπὸ τῆς
ἐαυτοῦ συζύγου Ἰάσμης Γ. Χαρχαντζῆς, τὸ γένος Δ. Χαρχαντζῆ-
πος, χριστιανῆς ὀρθόδοξου τὰ οἰκιακὰ μετερχομένης, καὶ νῦν
κατοίκου Κωνσταντινουπόλεως, ἐπὶ διαζεύξει. Ἀλλως ἢ κατ'
αὐτοῦ ἀγωγὴ περὶ διαζυγίου, δικασθῆσεται ἐρήμην αὐτοῦ.

Ἡ παρούσα κλῆσις δημοσιευθήσεται τρίς κατὰ συνέχειαν
διὰ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδιδομένων φύλλων «Ἐκκλη-
σιαστικῆς Ἀληθείας» καὶ «Νέας Ἑφημερίδος».

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 10 δεκεμβρίου 1907.

Ὁ προεδρεύων

+ Ὁ Μ. πρωτοσύγκελλος ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

Ὁ Α' γραμματεὺς

Αρμόδιος Χαμουδούπουλος

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

1948

Τ.Π. 426922